

Dette høringssvaret sendes på vegne av en gruppe masterstudenter på DNF. Vi er svært bekymret for at utredningen og prosessen har vært av langt lavere kvalitet enn det vi forventer av en nasjonal høyskole. Vi deler bachelorstudentenes frustrasjon over hvordan utredningen er gjennomført og inntrykk av at konklusjonen er forutinntatt.

Senest i Rushprint 13.09.2023ⁱ skriver rektor Peer Jacob Svenkerud at de ønsker en bred debatt og høre hva ulike aktører tenker om anbefalingen fra dekanene om å videreføre dagens tre skoler, samlet i ett fakultet. Vi mener rapporten ikke framlegger saken og utredningen på en måte som gir faglig grunnlag for de svarene som HINN etterlyser.

Vi opplever rapporten som så ensidig og mangelfull at vi i første omgang forsøkte å forstå hva slags dokument dette er. Er rapporten et dokument som alene skal belyse problemstillingen? Henviser rapporten til et utredningsdokument som beskriver flere sider av saken? Vi har forsøkt å finne ut av dette; både hva rapporten er tenkt å være, hva den plikter å inneholde og hva vi er forventet å svare på.

Slik vi til slutt har forstått det, er rapporten en konklusjon og en oppsummering av en utredning som i stor grad er gjort i arbeidsgrupper med ansatte. Arbeidet i disse henvises det kun indirekte til.

Under 7.3 beskrives det at det i arbeidsgruppene blant de ansatte mars-april 2023 har blitt synliggjort "*eksempler på arbeidsformer, tverrfaglighet og felles utvikling*". Under 6.2 skrives det at "*de 19 arbeidsgruppene blant de ansatte peker på en rekke områder hvor et samarbeid mellom skolene både kunne og ville vært fruktbar*". Vi spør oss hvilke områder? Hva slags samarbeidsmuligheter? Vi har etterspurt dokumenter som kan redegjøre for dette og som kan være med på å hjelpe oss ta stilling til anbefalingen. Vi har da fått beskjed fra dekan om at arbeidet med arbeidsgruppene "i liten grad er skriftliggjort".

Under 3.2 står det at "*arbeidet med utredningen har fulgt prinsipper fra Regjeringens Instruks om utredning av statlige tiltak*" og det presiseres for oss på e-post av prorektor ved HINN at "*det i utredningen er tatt hensyn til alle de seks spørsmålene som Utredningsinstruksen forventer besvart*".

Vi skulle ønske at rapporten redegjorde for hvordan utredningen tar hensyn til disse punktene, men vi kan ikke se at den gjør det - i hvert fall ikke at det presenteres i skrevet som foreligger. Dette er overraskende når rapporten omhandler en inngripende endring for studietilbudet på DNF - en utdanning som er "*den eneste av sitt slag i Norge, og forvalter derfor et nasjonalt utdanningsansvar*" (St.meld. nr. 22ⁱⁱ)

Vår kjerneinnvending er at rapporten er uetterrettelig og ikke legger grunnlag for en faglig diskusjon. Den er gjennomgående ensidig. Diskusjonen og debatten rundt saken vitner også om langt mer uenighet enn rapporten framlegger, og det har blitt tydelig at flere avgjørende parter innspill, innvendinger og kritikk ikke har blitt inkludert.

Dette ble senest kommentert i faglæreres innlegg i Rushprintⁱⁱⁱ (11.09.23). Der skriver de at arbeidsgruppene "*konkluderte med det samme som tidligere: det er få faglige synergier mellom studiene på DNF og AMEK og stor forskjell i struktur, studentantall og pedagogisk modell [...] Resultatet av arbeidet fra disse arbeidsgruppene er knapt nevnt i rapporten*".

Vi vil derfor insistere på at høringssekretariatet, rektor og styret også vektlegger responsen som diskusjonen og rapporten har fått - ikke kun høringssvarene, men også bachelorstudentenes streik og innspill i Rushprint fra fagansatte på både master og bachelor. Derfor legger vi ved Rushprint-innleggene som vedlegg til vårt høringssvar, så de offisielt er en del av materialet som skal gjennomgås.

Om prosessen

For å kommentere på prosessen bak rapporten som er ute til høring, bør vi starte i juni 2022, hvor rektor ved HINN gir dekanene ved DNF og AMEK et oppdrag. Sitatene er hentet fra møteprotokollen 15.06.2022.^{iv} Hovedpunktene er følgende:

«Igangsette et utredningsarbeid for å videreutvikle den faglige virksomheten knyttet til høyskolens audiovisuelle kunstneriske og praktiske fag i tråd med høyskolens nasjonale ansvar [...]

«Utredningsarbeidet gjøres med utgangspunkt i en omverdensanalyse [...] og involverer studenter og film, TV og spillbransje, og skal videre gjennomføres med bred involvering av medarbeidere ved de to fakultetene.»

«Utredningsarbeidet skal bidra til å sikre og videreutvikle høgsolen som premissleverandør for utdanning til den norske og internasjonale medieindustrien og kunstfelt i årene fremover»

I ett av fem underpunktene under hva utredningen skal fremme forslag for, står det:
«Organisering av fagmiljøene, administrasjon og teknisk stab, herunder reduksjon av sårbarhet i ledelse og om en samorganisering i ett fakultet er en god løsning»

Vi forstår det slik at oppdraget var å videreutvikle den faglige virksomheten knyttet til høgsolens audiovisuelle kunstneriske fag – og deretter undersøke om ett felles fakultet er den beste løsningen for å oppnå dette.

Den faglige kvaliteten i videreutviklingen av AMEK og DNF er førsteprioritet - det er det viktigste å opprettholde. Dernest kan en se på om en samlokalisering og -organisering kan være noe som bygger opp under dette og bidrar med et faglig løft, i tillegg til at det organisatoriske kan bli bedre.

Vi er svært bekymret for at utredningen som ble lovet, ikke har vært god nok. At prosessen har vært av lavere kvalitet enn det vi forventer av en nasjonal høyskole, og at konklusjonen om ett felles fakultet har vært forutinntatt og konkludert før utredningen var ferdig.

“Samarbeid- og samordningsprosess DNF og AMEK” er tittel på saken som har vært oppe til styremøtene ved HINN siden juni 2022, samt fakultetsrådsmøtene ved DNF fra september 2022. På fakultetsrådsmøtet er tittelen “Arbeid mot samarbeid med AMEK”
Først i slutten av november (SAK 37/22) diskuteres denne saken på fakultetsrådet. Her blir det informert at: *«Styret ved høgsolen ønsker at DNF og AMEK skal bli ett fakultet.»*

Der blir det tatt opp at *«Fakultetsrådet forventer at det legges frem tydelige konsekvensanalyser for hva en sammenslåing vil ha å si for kvalitetsfilmen og tv-drama.»*

Fakultetsrådet stiller flere kritiske spørsmål som burde blitt fulgt opp. Blant annet om det er gjort økonomiske analyser, ønske om konsekvensutredning for kunstfilmen og dramatikken, og ikke minst, at *«dekan ønsker velkommen forslaget om en liten gruppe som kan bistå tett i arbeidet.»*

Utifra dokumentene vi har fått tilgang på (referatene fra møtene og rapporten) kan vi ikke se at det er gjort en tydelig konsekvensutredning.

Et ønske om denne arbeidsgruppen blir purret på i fakultetsrådet i mars (SAK 13/23).

Igen i fakultetsrådsmøtet i starten av desember, ønskes en konsekvensutredning velkommen av rådet. Rådet *«retter bekymring mot at styret legger opp til så kort tidslinje for utredningen og at de ser ut til å ha bestemt seg allerede.»* (SAK 45/22),

I januar er første allmøte med hele filmskolen, etter at bachelorstudenter publiserte en artikkel i Rushprint^v der de mener det bør foreligge en grundig utredning før planene gjennomføres.

Under fakultetsrådsmøtet i slutten av januar (27.01.2023), fremmes det nye bekymringer rundt prosessen.

«Studentrepresentant lurer på hvorfor styret har så dårlig tid, og har det ingenting med universitetssøknaden å gjøre?»

«De fagansatte setter spørsmålstejn ved den korte tiden som er satt av til utredningen [...] Rektor ønsker en prosess som ivaretar kvaliteten, og mener at et prinsippvedtak vil kunne gi oss dette rommet. Norske Filmregissører vil også støtte DNF og HINN i en ryddig og god prosess»

Stadig (slutten av januar), snakkes det om at det skal bli en ryddig og god prosess - i fremtiden.

I fakultetsrådsmøtet i starten av februar (06.02.2023) står det «*Vi må gjennomføre en skikkelig utredning for å kunne gjøre et godt vedtak*» På samme møte nevnes det at en av dekanene som står ansvarlige for utredningen i et møte med bransjerådet skal ha sagt at «*sammenslåingen kom til å bli vedtatt i styremøtet i juni uansett*».

Fra styremøte ved HINN i starten av februar kommer det frem: «*Blant medarbeidere ved AMEK er stemningen også positiv til en sammenslåing. Ved DNF er det større grad av uenighet, og det stilles spørsmål til hvorfor man skal gjøre dette – hvordan vil DNF styrkes med en sammenslåing?*»^{vi}

I fakultetsrådsmøtet i slutten av mars anbefaler rådet «*at man undersøker om studentene ved DNF får et faglig løft ved et samarbeid.*» (SAK 13/23)

I fakultetsråd den 27. april kommer dekan med følgende utsagn: «*hun har hørt på alle innspill både eksternt, fra studenter, kollegaer og rektoratet. Nå har hun landet på at hun mener det beste er å gå for ett fakultet.*» (SAK 19/23)

Rådet stiller spørsmål ved om de spiller noen roller fremover, dersom saken er konkludert?

I juni 2023 kom rapporten som ensidig drøftet og konkluderte at den eneste veien å gå er ett felles fakultet.

Proessen fra dekanene fikk oppdraget i juni 2022 og frem til anbefaling av sammenslåing, oppleves som svært mangelfull og rotete. Kritiske stemmer har blitt unnlatt. Fakultetsrådet ved DNF ønsket allerede i november tydelige konsekvensanalyser, samt å nedsette en arbeidsgruppe som skulle hjelpe til med arbeidet. Dette ble purret på i mars. Utifra dokumentene tilgjengelige for oss kan vi ikke se at dette har blitt gjennomført. Gjentatte bekymringer for den faglige kvaliteten ved en eventuell sammenslåing (senest i fakultetsrådet i slutten av mars under SAK 13/23) blir heller ikke fulgt opp.

Faglærere ved BA-utdannelsen på DNF kom med et innlegg i Rushprint^{vii} der de bl.a. skriver. «*En sammenslåing på dette tidspunkt er ikke faglig fundamentert, og vil derfor ha dyp inngripen i film skolens egenart og identitet.*»

Som studenter ved Den norske filmskolen, opplever vi det som svært bekymringsverdig når studenter og ansatte ved fakultetet kommer med bekymringsmeldinger uten at de blir tatt på alvor. Hvordan kan vi være trygge på at konklusjonen er riktig for skolen?

DNF står foran flere omfattende revisjoner og en mulig omstrukturering. Det har vært snakk om fakultetssammenslåingen, ambisjon om integrert mastergrad, en mulig 1+4-modell og samlokalisering. En stund foregikk diskusjonen om fakultetssammenslåing mellom DNF og AMEK og integrert master parallelt.

Vi fikk i januar 2023 beskjed om at det var tatt et valg om å legge diskusjonen om integrert master midlertidig på is. Dette var for å fokusere på utredningen og rapporten for fakultetssammenslåingen.

Vi stiller oss kritiske til rekkefølgen ledelsen har planlagt å ta avgjørelsene. Dette er ikke hensiktsmessig eller best for filmskolen, noe vår representant tok opp i fakultetsrådsmøtet 27.01.23: "*Masterstudentene mener at å starte med å se på samarbeid med AMEK før man gjennomfører revideringen av bachelor og master og med det vet hva skolen skal være fremover, er helt feil*"

Vi mener at denne rekkefølgen er en feilvurdering som gjør det enda vanskeligere å diskutere innholdet i rapporten. Vi forstår ikke hvordan disse sakene er tenkt skilt fra hverandre og rapporten kommenterer heller ikke denne problemstillingen.

Et eksempel er spørsmålet om samlokalisering som bare er behandlet i stikkordsform under 7.8. Det står der at "*et felles fakultet samlokaliseres der hvor det er mulig å hente gode gevinster ut fra en samlokalisering*" og i neste setning konkluderes det med at "*et felles fakultet vil samlokaliseres på Lillehammer og Hamar*". Det konstateres også at samlokaliseringen og fremtidige lokaler vil være viktige å jobbe med fremover uavhengig av organisasjonsmodell.

Skyldes prioriteringen av avgjørelsen om sammenslåing at den henger sammen med ambisjonen om å bli universitet? Og at den igjen er sterkt knyttet til PhD-programmet og

fordeling av stipendiatstillinger – noe som allerede koordineres på tvers av fakultetene? Vi stiller i så fall spørsmål ved at bachelor- og masterprogram på en nasjonal filmskole tilrettelegges en ønsket universitetsstatus og PhD-organisering.

Om rapporten

Rapporten er som nevnt slående ensidig. Den utgjøres av eksempler og formuleringer som underbygger en ønsket avgjørelse. Den mangler rapportering av objektive analyser, men kommer i stedet med påstander og konklusjoner. Vi ønsker å trekke fram noen av dem her:

Fra 7.1: Faglig profil og visjon

"Det vil være ønskelig og mulig for det nye fakultetet å utvikle tverrfaglighet og interfakultære samarbeidsrelasjoner innen høgskolen og med andre forskningsmiljø i regionen, fag- og forskningsmiljø nasjonalt og internasjonalt. Dette er så vidt utforsket i noen av de 19 arbeidsgruppene, og vil tas systematisk videre ved eventuelt vedtak om nytt felles fakultet."

Fra 6.4: Studenter

"En modell med videreføring av dagens fakultetsstruktur viser historisk at samarbeid som kommer studentene direkte til gode har vært vanskelig å etablere. I et felles nytt fakultet, med tilhørende fremvoksende samlokalisering, vurderes dette som positive muligheter for studentene."

Er det fakultetsstrukturen som har hindret dette til nå? Hva med å drøfte hvorfor det har vært vanskelig å etablere samarbeid i historisk sett?

Under 3.6: Tidligere utredninger og prosesser, nevnes det at det i 2017 også ble drøftet et felles fakultet. Det ble utsatt bl.a. fordi CEFIMA ble opprettet med en forutsetning om aktive samarbeidsrelasjoner mellom fakultetene. Senere mistet CEFIMA finansieringen på bakgrunn av evaluering som viste manglende opparbeidet samarbeid og resultater. I rapporten konkluderes det deretter med at *"grunnlaget og argumentasjonen for å opprettholde to fakultet ble svekket"*. Vi spør oss hvorfor dekanene konkluderer slik? Kunne ikke konklusjonen også vært at det ikke er faglig grunnlag og ønske om samarbeid? Hvorfor er fraværet av fungerende samarbeid i dette tiltaket et argument for felles fakultet i dag?

Under 4.1: Opprettelsen av film- og fjernsynsutdanningen, konkluderes det med at:

"Virksomhetsideen til film- og fjernsynsutdanningen ble av planleggingsgruppen beskrevet med en oppsummering som indikerer at etableringen av et felles fakultet for filmskolen, TV- skolen og spillskolen på mange måter vil være å fullføre den ambisjon Stortinget og planleggingsgruppen hadde".

Virksomhetsidé

Film- og fjernsynsutdanningen ved Høgskolen i Lillehammer har som overordnet mål:

- å ivareta kunstens tradisjon og fornyelse i film, fjernsyn og beslektede medier
- å utdanne høyt kvalifiserte yrkesutøvere for de berørte bransjer
- å utvikle et samfunnsnyttig kompetansesenter
- å være en virksom kraft innen kulturlivet og massemediasamfunnet.
- å drive utdanning på høyt nivå, også sammenlignet med internasjonale læresteder.

Dette utdypes ikke videre og det er helt uforståelig for oss hvordan dekanene kan konkludere med at et nytt fakultet "på mange måter vil være å fullføre" de overordnede målene som er listet opp.

Fra 4.1: Opprettelsen av film- og fjernsynsutdanningen

"Et felles fakultet basert på de tre skolene realiserer Aaberge-utvalgets visjon om et "Nasjonalt senter for audiovisuelle utdanninger"" Hvorfor er denne visjonen avhengig av felles fakultet - var det ikke nettopp det Aaberge-utvalget konkluderte med at det ikke var?

Rapporten drøfter heller ikke forskjeller og likheter skolene har organisatorisk, faglig og pedagogisk.

Under 7.5: Undervisning og pedagogikk skriver de *"Som beskrevet er det mange fellestrekk mellom utdanning og pedagogikk mellom de to fakultetene. Fokus på talentutvikling, kreativitet, teamarbeid*

og behov for teknologi. Vesentlige deler av læringsutbyttet skjer gjennom praktisk arbeid, gjennom større og større oppgaver gjennom studieforløpet på bachelornivå."

Som beskrevet hvor? Det eneste stedet vi kan lese at noe slik drøftes er under punkt 4.3 (Omverdenanalyse) og da beskrives forskjeller og fellesnevner slik:

"Det er sjangermessige forskjeller mellom drama, underholdning, sport, reality, dokumentar og alle ulike former for spill. Men en fellesnevner er fortelling, og det er i stor grad sammenfall i grunnleggende teknologi."

Å forenkle det til at "fortelling og sammenfallende teknologi" er felles for fakultetene, mens forskjellene er "sjangermessige" er sjokkerende upresist og slepphendt. Denne vurderingen og drøftingen er umulig å ikke se som sentral for et samarbeid (og eventuelt felles fakultet). Vi savner for eksempel at rapporten drøfter forskjellen på kunstutdanning som DNF er og praktisrettet utdanning som AMEK tilbyr. Det er spesielt kritisk da dette er kjernen i Aaberge-rapportens konklusjon.

Det er lite tillitsvekkende at dette ikke er beskrevet– noe som underbygger vårt inntrykk av at sammenslåingen ikke er basert på hva som er best for utdannelsen.

Konsekvensanalyse

Under store deler av prosessen har det blitt forespurt en grundig utredning. Dette ønsket har kommet fra studenter, ansatte og fakultetsråd. Rapporten hevder at arbeidet med utredningen har fulgt prinsipper fra Regjeringens Instruks om utredning av statlige tiltak.

I utredningsinstruksen punkt 4, står det: Hva er de positive og negative virkningene av tiltakene, hvor varige er de, og hvem blir berørt?^{viii}

I rapporten kommer det frem at det er nesten kun positive virkninger ved en fusjonering mellom AMEK og DNF. Vi finner ikke analyse av potensielle negative virkninger. Negative virkninger nevnes i hovedsak kun når det snakkes om å beholde dagens modell med to fakultet.

Et eksempel på en negativ virkning av en fusjonering er fra 4.5:

«Utdanningsfeltet er i endring, og man kan bruke usikkerheten som et argument for å ikke endre på dagens organisering.» Denne påstanden blir ikke tatt på alvor, og rapporten går videre uten å drøfte det.

De få gangene negative virkninger blir nevnt, blir det omtrent bagatellisert og snudd om til noe positivt:

6.4: *"Det har vært løftet en bekymring fra studenter ved DNF at de i en modell med et nytt fakultet må inn i opplæringsløp eller pedagogiske modeller de ikke ønsker seg eller finner formålstjenlig for sin utdanning. Dette vil bli ivarettatt med opprettholdelse av tre autonome skoler, og at ansvaret for den pedagogiske modell ligger til den enkelte skole.»*

6.5 *«I diskusjonene er det løftet en bekymring om at filmkolens merkevare kan bli utvannet ved etablering av et nytt felles fakultet. [...] Det er også argumentert for det motsatte, at en tettere tilknytning i et nytt felles fakultet vil øke bredden og verdien til de ulike identitetene.»*

6.6 *«Det er av noen argumentert for at ett fakultet med én dekans stemme inn i høyskolens ledergruppe gir mindre påvirkningskraft enn to fakultet med to dekaners stemme. Denne argumentasjonen kan snus om, og det kan hevdes at én tydelig stemme som taler de audiovisuelle fagområdene sin felles sak vil være tydeligere enn hva to stemmer med potensielt tvetydige budskap kan ha»*

6.9 *«Ett av argumentene som har vært løftet mot samlokalisering, er at de eksisterende kulturene kan vaskes ut, uten at de er definert. Med økt samhandling og samlokalisering er målet å utvikle et mer levende arbeidsmiljø og større mangfold.»*

Det er gjennomgående i rapporten at positive virkninger av sammenslåing ikke møtes på en nyansert måte. De veies ikke opp mot eventuelle negative effekter. På samme måte beskrives kun negative virkninger av å bevare dagens modell, uten at det også beskrives positive. Dermed blir det gjentatte ganger påstått at det kun er positivt å fusjonere, og negativt å beholde dagens modell.

Sammenlagt oppleves rapporten som svært mangelfull og lite nyansert i sin konsekvensutredning. De negative virkningene av en mulig fusjon mellom AMEK og DNF er ikke grundig utredet, ei heller de positive virkningene av å beholde dagens modell.

Vi har ikke tiltro til at det ikke eksisterer noen negative virkninger med en fusjonering – disse bør komme frem i lyset.

Konklusjon:

Høringssvaret skal være en kommentar på rapporten som ble publisert i juni 2023. Denne rapporten oppleves ikke som et utredningsdokument, men heller som en konklusjon og en oppsummering.

Utredningen er gjort i arbeidsgrupper, har som nevnt tidligere "i liten grad blitt skriftliggjort", og eventuell dokumentasjon for prosessen er ikke tilgjengeliggjort for oss studenter.

Fakultetsråd, studenter, ansatte og bransje har hele veien spurt om en grundig konsekvensutredning. At dette ikke har blitt møtt mener vi er uakseptabelt for en offentlig høyskole. Om utredningen faktisk har fulgt Instruks for utredning av statlige tiltak, stiller vi spørsmål ved.

Og dette skal nå, etter en sammenfatning skrevet av høringssekretariatet, vurderes av rektor. Den endelige beslutningen blir tatt i styret. På referat fra fakultetsrådsmøtet 06.02.2023 står det skrevet «*Det er utfordrende for rektor å ha et styre som ikke har kjennskap til kunstfaglig utdanning.*» Dette i kombinasjon med rapportens mangel på nyanserte argumenter, og at det potensielt kan videre forhastes mot foreslått realisering 01.01.2024 ser vi på som svært alvorlig.

Senest i en rushprint-artikkelⁱⁱⁱ fra faglærerne ved DNF, der de sier at sammenslåingen på dette tidspunktet ikke er godt nok faglig konsekvensutredet, burde få varselplamper til å ringe. Om faglærere ikke kjenner trygghet i at det faglige, og pedagogikken som følger med, blir tatt vare på, hvem skal vi studenter da ha tillit til at vet?

Som masterstudenter ved DNF ser vi det som bekymringsverdig at en irreversibel avgjørelse kan bli forhastet og tatt basert på en mangelfull rapport der kritiske stemmer har blitt ekskludert. I tillegg tas avgjørelsen av et styre som rektor opplever som utfordrende at ikke har kjennskap til kunstfaglig utdanning, og uten ansatt- eller studentrepresentasjon fra HINN campus Lillehammer og Oslo.

Den Norske Filmskolen har vært gjennom en revisjon av bachelorstudiet, og er nå i gang med en revisjon av masterstudiet. Det er diskusjoner rundt integrert mastergrad, en mulig 1+4-modell og samlokalisering. At en fakultetssammenslåing blir avgjort først, før deretter at DNF skal finne sin identitet, oppleves som feil rekkefølge.

Denne rapporten evner ikke å legge fram og drøfte kvaliteter som finnes i studietilbudet på DNF i dag - det har innlegg i Rushprint og bachelorstudentenes streik tydeliggjort. Det samme opplever vi med mastergraden - studietilbudet på master slik det er i dag nevnes ikke med ett ord i rapporten. Dette er alarmerende og langt fra tillitsvekkende.

Mastergraden er et studietilbud å være stolt av. Det er slående at dekanene i arbeidet med rapporten ikke vier rom og forståelse til hvilket unikt studie DNF tilbyr på campus i Oslo. Dets potensiale undergraves når en fusjonering av fakulteter tvinges gjennom, før revisjon av masterstudiet er gjennomført. Det er direkte nedslående.

Rapporten etterlater en lang rekke påtrengende spørsmål ubesvart. Vi kan ikke forstå hvordan en avgjørelse om sammenslåing kan tas på dette grunnlaget.

Signert:

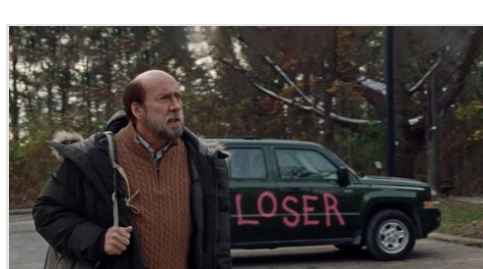
Waad Amer, Adrian Axel, Gabriel Bagnaschi, Pia Louise Edvardsen, Hugo Francker, Kitty Frobenius, Hamza Kader, Anja Petkovic Karlsen, Ingvar Kolbjørnsen, Anne Lund, Ingeborg Øysteinsdatter Løvlie, Benjamin Mosli, Geir Fjermestad Rolandsen, Juno Sandbæk-Jensen, Aasne Vaa, Jostein Venås

-
- i <https://rushprint.no/2023/09/jeg-haper-pa-engasjerte-og-konstruktive-tilbakemeldinger/>
 - ii <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/Stmeld-nr-22-2006-2007-/id460716/>
 - iii <https://rushprint.no/2023/09/filmskolen-star-na-ved-et-skjebnesvangert-veiskille/>
 - iv <https://www.inn.no/om-hogskolen/organisering/hogskolestyret/saksdokumenter/Innkalling%20og%20saksdokumenter%202022.06.15>
 - v <https://rushprint.no/2023/01/filmskolens-kvalitet-og-faglige-renomme-star-pa-spill/>
 - vi https://www.inn.no/om-hogskolen/organisering/hogskolestyret/saksdokumenter/Innkalling%20og%20saksdokumenter%202023.02.07_Ettersende%20sak%20OS%200723
 - vii <https://rushprint.no/2023/09/filmskolen-star-na-ved-et-skjebnesvangert-veiskille/>
 - viii <https://dfo.no/fagomrader/utredning-og-analyse-av-statlige-tiltak/hva-skal-en-utredning-inneholde>

i <https://rushprint.no/2023/09/jeg-haper-pa-engasjerte-og-konstruktive-tilbakemeldinger/>

- ii <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/Stmeld-nr-22-2006-2007-/id460716/>
- iii <https://rushprint.no/2023/09/filmskolen-star-na-ved-et-skjebnesvangert-veiskille/>
- iv <https://www.inn.no/om-hogskolen/organisering/hogskolestyret/saksdokumenter/Innkalling%20og%20saksdokumenter%202022.06.15>
- v <https://rushprint.no/2023/01/filmskolens-kvalitet-og-faglige-renomme-star-pa-spill/>
- vi https://www.inn.no/om-hogskolen/organisering/hogskolestyret/saksdokumenter/Innkalling%20og%20saksdokumenter%202023.02.07_Ettersende%20sak%20OS%200723
- vii <https://rushprint.no/2023/09/filmskolen-star-na-ved-et-skjebnesvangert-veiskille/>
- viii <https://dfo.no/fagomrader/utredning-og-analyse-av-statlige-tiltak/hva-skal-en-utredning-inneholde>

RUSHES

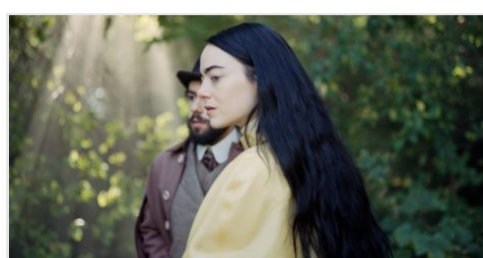
Står Borgli overfor et endelig internasjonalt gjennombrudd?

Polens justisminister hardt ut mot Venezia-prisvinner.

Norsk fjøsnisse-skrekk til Ramaskrik og Fantastic fest.

Årets Gulløve til Yorgos Lanthimos og Emma Stone.

KriStine Ann Skaret nominert til nordisk produsentpris.

ANBEFALT

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

Høydepunkter fra Venezia.

Høstens kino- og strømmetips.

Omfavne problemene! (+)

«Vi vil nok oppleve en avskalling i bransjen.» (+)

MEST LEST

– Hva i all verden er det de holder på med?

«Filmskolen står nå ved et skjebnesvangert veiskille».

Filmarven skal løftes fram av folkefinansiering.

Ut av streik uten tillit.

Det er alvor nå.

SKRIBENTER

Aleksander Huser
Arne Berggren
Edy Poppy
Elisabeth Sjaastad
Ellen Lande
Erlend Lavik
Gunnar Iversen
Gry Rustad
Helene Aalborg
Hilde Susan Jægtnes
Igor Devold
Jan Erik Holst
Jan Toreg
Jon Inge Faldalen
Karsten Fullu
Kjetil Lismoen
KriStine Ann Skaret
Morten Barth
Oda Bhar
Marius Øfsti
Pinar Ciftci
Sonja Evang
Stine Agnete Sand
Solve Skagen
Øystein Stene

NYHETSBRV

Meld deg på vårt nyhetsbrev

«Filmskolens kvalitet og faglige renommé står på spill.»

Vi strever med å se hvordan ledelsens planlagte endringer skal bidra til å ivareta kvaliteten på Den norske filmskolen, skriver 33 studenter ved skolen i dette innlegget. «Vi stiller oss kritiske til mangel på konkret informasjon, mulighet for medvirkning og fravær av argumentasjon som etterstreber å bevare Filmskolens autonomi.»

Av [Meninger](#) 6. januar 2023

Den norske filmskolen (DNF) står for tiden under stort press med pågående endringer og utvidelser. Ledelsen ved DNF har varslet en omgjøring av dagens bachelorprogram til en integrert mastergrad, det er nylig utlyst flere stipendiatstillinger i kunstnerisk utviklingsarbeid, samt at styret ved **Høgskolen i Innlandet** (HINN) ønsker å slå sammen Filmskolen, TV-skolen og Spillskolen til ett fakultet.

Vi er flere studenter ved DNF som bekymrer oss for de faglige konsekvensene endringene vil ha for Filmskolen, som i 25 år har vært den fremste filmutdanningen i Norge. Slik vi har forstått det har de planlagte endringene ikke vært utredet verken faglig eller økonomisk, og planene er heller ikke forankret i bransjen, hos studentene eller i fagkollegiet. Hva har filmfeltet, studentene og bransjen behov for? Vi mener det må foreligge en grundig utredning før planene gjennomføres, og stiller oss kritiske til mangel på konkret informasjon, mulighet for medvirkning og fravær av argumentasjon som etterstreber å bevare Filmskolens autonomi.

Master=Bachelor?

For fremtidige kull ved Filmskolen opplever vi at utdanningen vil svekkes. De skal gå to år lengre enn oss, antallet store produksjoner (fellesøvelser) skal ned og antallet eksamener og innleveringer skal opp. Det vil i større grad bli utskifting av studenter, og de bransjeaktive lærerne våre vil i stor grad bli omgjort til stipendiater og fulltidslærere. Fremtidige studenter må ta en master for å kunne konkurrere med nivået på dagens bachelor.

Fellesøvelser opplever vi som en av de viktigste bærebjelkene i vår undervisning. Vi får mulighet til å jobbe i fulle produksjonsteam og "simulerer" arbeidslivet vi skal ut i, under tett oppfølging av erfarne faglærere. Denne praktiske tilnærmingen gir oss verdifull erfaring i både fagfunksjonen vi utdanner oss til, samarbeid og rolleforståelse. Fellesøvelsene sørger for at studentene gis mulighet til å utvikle og utforske ferdigheter og kunstnerisk talent, gjennom eksperimentering, prøving og feiling. Tryggheten til å utfolde seg oppstår gjennom samholdet vi sammen skaper i løpet av de tre årene vi bor i Lillehammer.

Samhold tar tid å bygge, det oppstår underveis i utdanningsforløpet og forsterkes av nettopp fellesøvelsene. På dagens filmskole er vi 42 studenter som sammen starter og avslutter et 3-årig løp. På den fremtidige Filmskolen vil noen studenter gå ett år, andre to år, noen vil gå to andre år – kanskje med et halvt år på utveksling, og forhåpentligvis vil de fleste gå fem eller fire år. Komplisert? Denne inn- og utskiftingen av studenter vil ramme studentenes samhold. Kullfølelsen vi nå føler på halvveis inn i utdanningen vår, kommer av vissheten om at vi, som 42 studenter, står sammen i dette hele veien. Dette er en helt uvurderlig kvalitet både underveis i utdanningen, men også noe vi ser tidligere studenter har nyttiggjort seg godt av i etterkant av studiene.

Akademisering av kunstskolen

Med Filmskolens nye utdanningsprogram kan man stille spørsmål ved hvor motivasjonen til endringene kommer fra. Er det et uttrykk ønske eller behov fra bransjen? Eller er det slik at DNF må endres for at HINN skal kunne oppnå universitetsstatus, som de i disse dager søker om for tredje gang? For DNF vil dette bety at dagens faglærere får forskningsplikt i kunstnerisk utviklingsarbeid, samtidig som DNF må bruke ressurser på internasjonal utveksling, og opprettelse og administrering av stipendiatstillinger.

Det er vanskelig å forstå hvordan man ukritisk underlegger kunstskoler prosesser som handler om akademisering, og enda vanskeligere å forstå hvordan dette har positiv innvirkning på det frie kunstfeltet. Vi opplever vår utdanning som en målrettet og dedikert yrkesfaglig kunstutdannelse. Vi får stort faglig utbytte gjennom praktisk tilnærming til faget, solid øvelse i håndverket og vi får utforske vår personlige stemme. Vi frykter at en ubalansert akademisering av filmfaget vil ha store konsekvenser for fremtidig bachelorutdanning ved DNF og norsk filmbransje.

Fremtiden

Dekanens argumentasjon for endringene er ikke betryggende. Den baserer seg i all hovedsak på hvordan skolen må holde tritt med internasjonal standard og utvikling. Vi får noen få konkrete planer pakket inn i begrunnelser som "verden har endret seg mye på 25 år" og "Filmskolen skal være en utdanning som er sammenlignbar med de nordiske nabolandenes nasjonale filmskoler". Til dette vil vi tilføye at **Den Danske Filmskolen**, som har et godt rykte internasjonalt, stanset en omlegging av denne typen etter sterke reaksjoner.

Vi er ikke kritiske til endringer som vil forbedre utdanningen vår, men vi strever med å se hvordan endringene som foreligger skal bidra til å ivareta kvaliteten på Filmskolen. Vi mener det mangler informasjon, faglige begrunnelser og utredning av konsekvenser. Dette bør foreligge for en integrert master, sammenslåing og utvidelse av doktorgraden er gjennomført.

Vi krever tydeligere kommunikasjon og åpenhet fra ledelsen ved DNF, grundige faglige begrunnelser for endringene som er foreslått og engasjement og deltakelse fra bransjen om hva fremtidens filmskole skal være. Vi mener Filmskolens kvalitet og faglige renommé gjennom 25 år står på spill.

Signert,

Jens Dahle-Granli, Julie Macus, Lea Hilden, Mariel Melo Hansen, Sebastian Raft, Aasta Vøyenli, Gry Hege Østerhagen, Kornelia Eline Skogseth, Simen Anthony Samuelsen, Elise Hanssen, Tarjei Sandvik Moe, Kevin Kleiven, Kine Storflor Grøtt, Camilla Pavlikova Sandland, Atchy Konesh, Herman Granlund, Jens Glomnes Hertzberg, Andreas Stilloff Hovde, Ester Lindberg, Marie Bøe, Paula Franke, Laura Tassicker, Rasmus Sandager, Mirjam Sveinbjörg Thorkeldsdóttir, Martin Kruse, August Colding, Marius Solberg, Eline Heyerdahl Speilberg, Ask Jacobsen, Dagne Omland, Oline Nordentoft, Dårta Stürite og Mikkel Lyng-Jørgensen.

Toppfoto: © Den norske filmskolen

Den Norske Filmskolen 2.0.

«Jeg elsker det når vi finner noen helt uerfarne som leverer så bra.»

(+)

Det er alvor nå.

«Jeg håper på engasjement og konstruktive tilbakemeldinger.»

Venezia – del 2: Pinochet som vampyr og andre beist.

«Filmskolen står nå ved et skjebnesvangert veiskille».

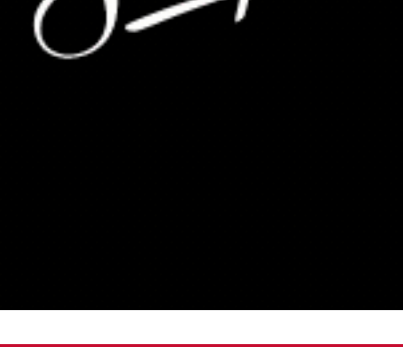
Når vi pynter oss med debatt.

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

– Vi holder på med forvaltning.

Nå også på Økern!

Dekolonisering av dokumentarfilmen

SØNDAG 24. SEPTEMBER

Vega Scene

Decolonising the Gaze

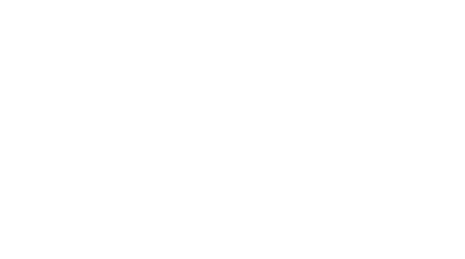

A conversation with Orwa Nyrabia Artistic director IDFA

MASAHAT FESTIVAL - MIRAGE - FRITT ORD OSLO DOKUMENTARKINO - HUMAN IDFF

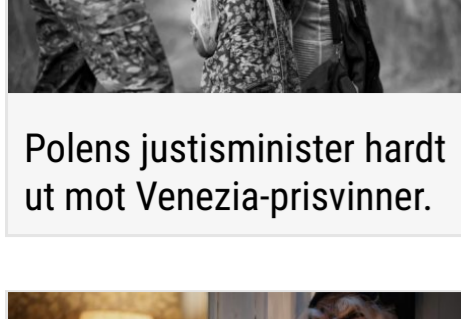
SKUESPILLERPODDEN

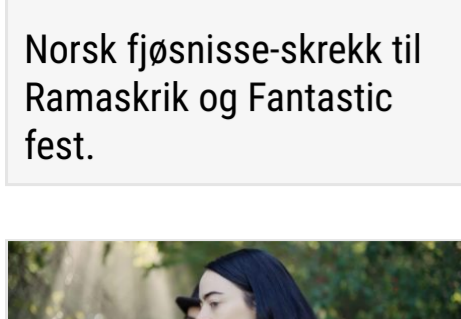
RUSHES

Står Borgli overfor et endelig internasjonalt gjennombrudd?

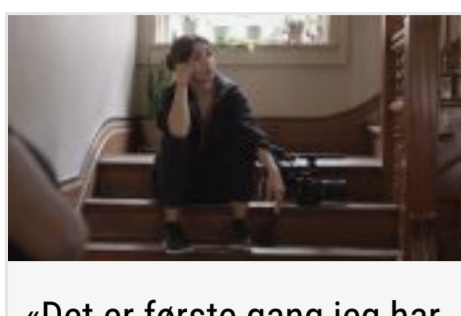
Polens justisminister hardt ut mot Venezia-prisvinner.

Norsk fjøsnisse-skrekk til Ramaskrik og Fantastic fest.

Årets Gullevet til Yorgos Lanthimos og Emma Stone.

Kristine Ann Skaret nominert til nordisk produsentpris.

ANBEFALT

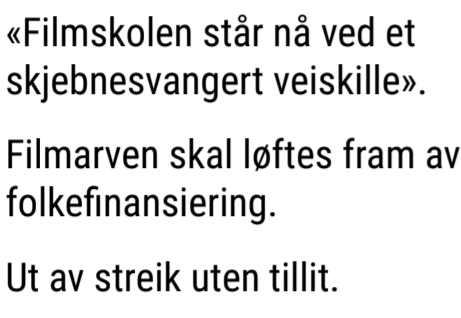
«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

Høydepunkter fra Venezia.

Høstens kino- og strømmetips.

Omfavne problemene! (+)

«Vi vil nok oppleve en avskalling i bransjen.» (+)

MEST LEST

Hva i all verden er det de holder på med?

Filmens stjerne står på et skjebnesvangert veiskille.

Filmavren skal løftes fram av folkefinansiering.

Ut av streik uten tillitt.

Det er alvor nå.

SKRIBENTER

Aleksander Huser
Arne Berggren
Edy Poppy
Elisabeth Sjaastad
Ellen Lande
Erland Lavik
Gunnar Iversen
Gry Rustad
Helene Aalborg
Hilde Susan Jægtnes
Igor Devold
Jan Erik Holst
Jan Toreg
Jon Inge Faldalen
Karsten Fullu
Kjetil Lismoen
Kristine Ann Skaret
Morten Barth
Oda Bhar
Marius Øfsti
Pinar Ciftci
Sonja Evang
Stine Agnate Sand
Solve Skagen
Øystein Stene

NYHETS BREV

Meld deg på vårt nyhetsbrev

E-post

Send

SØKNADSFRISTER - MEDIA-PROGRAMMET

TV OG STRØMMETJENESTER: 16. mai

SALGSAGENTER: 20. juni

FILMER OVER GRENSEN: 4. juli

Hva slags fremtid ønsker vi for Den norske filmskolen ?

Vi skal ha en filmutdanning som møter fremtiden. Men om en sammenslåing av AMEK og Filmskolen er svaret på fremtidens utfordring på utdanning innen det kunstfaglige audiovisuelle feltet, er jeg usikker på, skriver tidligere dekan Karin Julsrud. I så fall skal mye endres internt ved de to fakultetene og mye nytt etableres.

Av Meninger 23. januar 2023

Foto fra masterutdanningen ved Myrens verksted i Oslo.

Det haster med en bred diskusjon om vår nasjonale filmutdanning og den bør være ryddig og fokusert. Det er en legitim frykt for at bransje og fagmiljø ikke blir tyttet til i en endringsprosess som i stor grad er et bestillingsverk fra HINNs ledelse og styre. Når sommeren kommer har HINN (Høgskolen i Innlandet), som filmskolen i dag er en del av, tatt beslutninger som kan være irreversible i årevis fremover. Om prosessen ikke blir mer åpen og mer tid satt av til dette, er vinduet for påvirkning ekstremt kort.

Kort oppsummert ser jeg 4 parallelle og viktige diskusjoner:

1: Sammenslåingen av Dnf og AMEK til et større audiovisuelt fakultet.

Den svært sannsynlige sammenslåingen av de to små fakultetene i dag kalt Den norske filmskolen (Dnf) og Fakultet for audiovisuelle medier og kreativ teknologi (AMEK/tidligere TV-skolen) til ett større fakultet for audiovisuelle medier. Prosessen rundt utredningen av dette er ikke satt på vent.

2: Kritikken mot at filmskolen følger utdanningssektorens lovpålagte struktur.

Filmskolen i dag tilbyr utdanning på 3 nivåer; bachelor, master og ph.d, slik alle tilsvarende skoler i Europa skal i henhold til Bologna-avtalen. Det hevdes av noen at denne utvidelsen svekker den «fagskolen» BA-studiet på mange måter har vært og at master og ph.d medfører en uønsket akademisering av kunsten.

3: Endringer med løsvrevne bachelor-, master- og ph.d-lop satt opp mot et sammenhengende og lengre studie som juss, arkitektur eller en siving-utdanning.

Som følge av denne utvidelsen av studieprogresjon er det i dag en diskusjon om nivået på BA, MA og Ph.d. om strukturen på utdanning og hvordan fremtidens skole skal se ut. En komplisert diskusjon som hører hjemme hos skolens faglige ledelse og skolens fakultetsråd, og som nå er satt på vent (ref torsdagens oppsummering i Rushprint)

4: Fremtidig Lokalisering av Den norske filmskolen.

Dette er en grunnleggende og helt sentral diskusjon.

«I løpet av få år er skolens aktivitet dramatisk utvidet uten at dette er blitt kompensert for i tilstrekkelig grad. Og uten at skolen var godt nok rustet for dette.»

Jeg vil nå uttype noe rundt disse fire parallelle diskusjonene og også hvordan de griper inn i hverandre:

1: Sammenslåing av Filmskolen og AMEK til et større audiovisuelt fakultet.

At Høgskolens ledelse ved rektor og styre ønsker en sammenslåing av de to fakultetene **Filmskolen** og **AMEK** er forståelig. Det vil kunne fjerne noens forvirring over at noe av det som skjer på de to fakultetene kan oppleves som overlappende. En slik sammenslåing vil også kunne fore til noen besparelser og for å bruke et forslitt begrep: «bedre synergi». Det er en god dialog mellom de to fakultetene i dag og allerede etablerte samarbeid – der dette så langt har vært naturlig. På samme måte som Filmskolen i dag samarbeider med blant annet **Kunsthøgskolen** og **Musikkhøgskolen** i Oslo, der dette er en gevinst for utdanningene våre. Men i HINNs fakultetsmodell og for HINNs strategiske planer og ønske om å bli et Universitet, kan det å samle all audiovisuell utdanning under ett fakultet og med det synliggjøre HINN og Innlandets satsing på dette området, være et hensiktsmessig grep.

Høgskolestyret har gitt dekanene ved Dnf og AMEK i oppdrag å utrede muligheter for ytterligere samarbeid mellom dekanene til fakulteter, med sammenslåing som ett mulig resultat. Det foreliggende en prosessplan der arbeidet skal være skuttet i juni 2023. Det er verdt å merke seg at en så vidt viktig strategisk prosess ikke er tenkt å skulle ta mer enn et snaut halvt år. Det er som sagt innledningsvis ikke denne prosessen som nå er utsatt.

Det interne utredningsarbeidet har fra styrets side på sin formål å «videreutvikle de audiovisuelle fagmiljøene som et satsingsområde for HINN». Det argumenteres for at «miljøet bør posisjoneres for bredere og samordnet rekruttering til feltet» – men hva er feltet? Og er egentlig produksjonen? I dag er Filmskolen et kunstfaglig fakultet, AMEK er ikke det. Risikerer vi å få et audiovisuelt foretellerfaglig lappeteppe som ikke tilhører samme fagfelt?

Vi skal ha en filmutdanning som møter fremtiden. Vi skal være en filmutdanning som ligger i front og som tar opp i seg og også utfordrer det bestående. Vi skal samarbeide på tvers av kunstneriske disipliner og vi skal bli utfordret av ny teknologi, omfavne interaktive fortellinger, nye produksjonsmodeller, nye roller og samarbeidsmuligheter. Men om en sammenslåing av AMEK og Filmskolen er svaret på fremtidens utfordring på utdanning innen det kunstfaglige audiovisuelle feltet, er jeg usikker på. I så fall skal mye endres internt ved de to fakultetene og mye nytt etableres. Det er mulig man kan finne en egnet model for dette, men hvordan vil en slik sammenslåing påvirke rekrutteringen av nye studenter, økonomien, «brandingen» av utdanningene og beslutningsprosesser, for å nevne noe. Å analysere og utrede konsekvensene av dette bør ta lang tid lenger enn et halvt år. Og kanskje aller viktigst: Filmskolen bør få rom og ro til å revidere og endre sitt BA/MA-lop for skolen går inn i reelle diskusjoner om fakultetssammenslåing og eventuell ny overordnet struktur. Vi den hastefarten som nå er igangsatt fore til at vår egenart som nasjonal kunstfaglig utdanning innen filmfeltet står i fare for å bli utvannet?

2: Kritikken mot at filmskolen følger utdanningssektorens lovpålagte struktur.

At Den norske filmskolen i dag tilbyr utdanning på 3 nivåer – bachelor, master og ph.d – betyr at filmskolen leverer i forhold til sitt opprinnelige oppdrag, nemlig å tilby «utdanning på høyeste nivå, sett i nordisk og europeisk sammenheng». Dette er strukturen på utdanningen vår vedtatt av departement og Storting, i henhold til **Bologna-avtalen**, og på linje med all annen høyere utdanning. Det lar seg ikke reversere. Eller endre. Misforståelsen som synes å råde blant de som er redde for «akademiseringen» av en kunstutdanning er at utdanning på 3 nivåer er ensbetydende med akademisering. Det er hvordan utdanningen er tilrettelagt og innholdet i utdanningen som er det viktige i denne saken. Det vil til enhver tid være opp til skolens ledelse å definere dette i en løpende intern og ekstern diskusjon om filmutdannings fremtid og videre utvikling. Kunstnerisk praksis har alltid stått sentralt på filmskolen og de 3 utdanningsnivåene er ikke noe hinder for fortsettelsen av dette.

Vi kan og bør fortsatt lære BA-studentene håndverket og la dem praktisere gjennom øvelser. Som stipendiat ved et kunstfaglig ph.d-program skal du levere et kunstnerisk verk når du slipper, samt en refleksjon rundt dette verket (**Nina Grünfeldt** gjør godt rede for dette i **sitt innlegg i Rushprint sist uke**). Stipendiatene vi ønsker oss er aktive bransjeutøvere som gjennom en 4-årig stipendiatperiode blir gitt en mulighet til å fordype seg og utvikle seg innenfor filmfeltet, gjennom praksis, for fortlopende å kunne dele sin kunnskap og sine erfaringer med våre fremtidige studenter og også bransjen.

At man kan bekymre seg for økonomi og potensiell utarming av det som i dag fortsatt er skolens grunnutdanning, nemlig det 3-årige løpet på Lillehammer, er relevant og høyst forståelig. I løpet av få år er skolens aktivitet dramatisk utvidet uten at dette er blitt kompensert for i tilstrekkelig grad. Og uten at skolen var godt nok rustet for dette. Det skjedde i min tid som dekan og det var mitt ansvar. Men vi skal passe oss for å la dette bli en konkurranse mellom en bachelor og en master, og en konflikt internt. Å forville seg inn i det sporet skader bare Filmskolen. Filmutdanning er høy utdanning og det må til enhver tid jobbes hardt for å synliggjøre denne utdanningens behov, primært internt i den institusjonen man er del av, men også opp mot departementet. Like mye som det må jobbes effektivt for å utnytte de ressursene man har på best mulig måte og også evne å hente ressurser utenfra. Å tenke at alt var så mye bedre for, fører ingen steds hen. Vi må se mulighetene som ligger foran oss.

Som på alle andre områder i samfunnet er det også et press på høyere utdanning økonomisk rent generelt, og det preger enhver utdanningsinstitusjon. Men er man et uttalt «satsingsområde», bør ikke det da uansett få konsekvenser for tildelingen av ressurser ved den institusjonen man er en del av? Bør ikke HINN som er gode på å fremsnakke filmskolen i mange sammenhenger sørge for at vår nasjonale filmutdanning er rustet til å møte fremtidens utfordringer?

3. Endringer med løsvrevne bachelor-, master- og ph.d-lop satt opp mot et sammenhengende og lengre studie som juss, arkitektur eller en siving-utdanning.

I dag befinner skolens 3-årige bachelorprogram seg på Lillehammer, en selvstendig 2-årig master i Oslo. Oslo har også vært utgangspunktet for skolens kunstneriske utviklingsarbeid og stipendiataktivitet. Diskusjonen om å slå sammen bachelor og master til ett lengre studielop har gått over lang tid og kan synes som en naturlig fremtidig løsning. Vi som er godt kjent med skolen vet at det 3-årige løpet ikke gir nok tid og rom for det vi alle ser som nødvendig for at den enkelte student skal kunne lære håndverket innen sin fagdisiplin, utvikle sin kunstneriske stemme og hente erfaring gjennom små og store praktiske øvelser i møte med de andre fagdisiplinene ved skolen. I dagens mangfoldige audiovisuelle landskap krever det også en skole som er oppdatert innen teknologi og nye fortellerformer og har mulighet for å tilby undervisning som reflekterer og helst ligger litt foran bransjens egen utvikling. 3 år oppleves utilstrekkelig for alt dette.

Men hva en endring skal innebære finnes det ikke et enkelt svar på. Bildet kompliseres av at skolen i dag har en campus på Lillehammer og en i Oslo. Det er full enighet blant skolens ansatte om at en samlokalisering av alle skolens aktiviteter ville være en langt bedre løsning enn dagens, både faglig og økonomisk. Men er det Lillehammer det riktige og eneste alternativet om man ønsker å bevare både nivå på utdanning og undervisning, samt nærhet til bransjen som alle er enige om er helt sentralt?

En enkel modell kunne være å fortsatt tilby en 3-årig grunnutdanning på Lillehammer og som ønsker det, gå videre på et 2-årig mer fordypende masterprogram i Oslo, dvs gjøre masteren om til en direkte videreføring av det 3-årige løpet, ikke en selvstendig såkalt erfaringsbasert master som i dag. Da får man ingen samlokalisering, men man beholder Oslo delen. Det utredes i dag et forslag basert på et 4-årig BA/MA lop, med en ett-årig felles grunnutdanning, og da basert på at det 4-årige skoleforløpet i sin helhet gjennomføres på Lillehammer. Hvilke konsekvenser dette vil få for skolens faglige innhold, bekymret dagens bachelorstudenter seg for i **sitt innlegg i Rushprint 6.1**, noe som har ført til at denne prosessen nå er utsatt. Hvilke konsekvenser en slik modell vil få for rekruttering av studenter og lærere bør også utredes.

Om denne modellen gjennomføres er tanken at det 4-årige løpet i sin helhet legges til Lillehammer og vil fore til sin filmskolens «vindu ut mot bransjen» i Oslo om noen år vil være en sagg blott, i tråd med HINNs ønske om å samle alle audiovisuelle studietilbud lokalt. Men kan man egentlig diskutere et integrert studielop, eller en studiemodell, uten også å diskutere lokaliseringen av denne? Og kan man diskutere en sammenslåing av de to fakultetene uten også å diskutere studieforløpets innhold, slik det nå legges opp til? Med Filmskolen underlagt Høgskolen i Innlandet, må vi kanskje heller akseptere at campus i to byer er den beste av to litt høtende alternativer?

4: Fremtidig lokalisering av Den norske filmskolen.

Min kamp det siste året som dekan var bl a å få utvidet lokalene i Oslo, slik at vi kunne ha plass til både forskning, master, stipendiater, etter- og videreutdanning, kurs, seminarer og andre «events» – kort sagt: få til et levende faglig miljø der både innovasjon og utvikling stod sentralt og der bransjen var tungt involvert. Det var en kamp jeg tapte. Dette til tross for at også andre fakultet ved HINN har og hadde behov for lokaliteter i Oslo til bl a motvirksomhet og etter- og videreutdanning og så det som et pluss for HINN å ha et «lokalkontor» i Oslo. Og for Filmskolens vedkommende, nødvendigheten av å ha «et vindu ut mot bransjen», der bransjen og de viktigste samarbeidspartnerne faktisk befinner seg.

Den dokumentasjon vant jeg frem med da jeg startet som dekan i 2017 og vi fikk bevilget ekstra midler til å bygge opp det som i dag er aktiviteten ved **Myrens Verksted**. Det er derfor ganske trist å se at et levende miljø på et fantastisk sted kretsende rundt filmskolens nye masterprogram nå risikerer å kunne forsvinne. Vi kan ikke engang dit at vi fikk muligheten til å utnytte det potensialet dette stedet har og hadde.

Vi vet jo alle at det var gjenbruk av OL-lokaliteter fra 94 som gjorde at Filmskolen omsider ble etablert og lagt til Storhove utenfor Lillehammer. Men nå som det også utredes hvorvidt hele Høgskolen skal flytte fra de opprinnelige OL-lokalene inn til sentrum av Lillehammer, så opphører vel også denne «kontrakten»? Er det kanskje et mulig vindu akkurat nå å få en debatt rundt lokaliseringen av vår nasjonale filmutdanning opp også og den politiske agendaen?

Rekruttering av faglig ansatte.

Forrige ukens innlegg i Rushprint av Nina Grünfeldt, innsatt prodekan for forskning på både Dnf og AMEK, er med på å befeste det som er HINNs sittende styres mål, nemlig etableringen av ett større audiovisuelt fakultet, der Filmskolen i så fall blir et institutt underlagt dette. Grünfeldt formulerer seg på en måte som om dette allerede er et resultat av prosessen. Hun tar også til orde for fast ansatte lærere med fast bopæl på Lillehammer, som en positiv og nødvendig del av det hele.

Men for en som har ledet skolen i bortimot 5 år, der rekruttering av faglig stab har utgjort kanskje den viktigste og mest tidkrevende delen av jobben, vet jeg det beste om hvor vanskelig det er å få attraktive bransjeaktører og fremtidige pedagoger til å flytte på seg, selv bare for en 4-årsperiode.

Alle skolens faglig ansatte bor i dag utenfor Lillehammer regionen, de fleste i og rundt Oslo, to i Bergen, to i Danmark. Det er dyrt, selv om den gamle 2-årige etterlejonsordningen er borte. Helt røtt og regnet (i min tid som dekan), koster det skolen 4 millioner kroner årlig, med reise og opphold for lærere og gjestelærere. Når man så i dag ønsker å flytte masteren og allerede har vedtatt å flytte ph.d-utdanningen til Lillehammer, vil jo dette tallet bli vesentlig høyere. Tenk om disse pengene isteden kunne vært brukt til faglig utvikling og oppdatering? Å rekruttere lærere og stipendiater med ønske om «residensplikt Lillehammer» og uten støtte til reise og opphold, er jeg redd blir en vanskelig oppgave. Og vil man ikke også risikere å miste mange gode lærere på veien? Og er det ikke stor sannsynlighet for at de 7 nye stipendiatene, «residensplikt» eller ei, vil tilbringe størsteparten av tiden sin i Oslo eller der de allerede har sin praksis og sine samarbeidspartnere?

Ved Myrens verksted i Oslo, der masteren holder til, er det annerledes. Der er rekrutteringsjobben lett og ønsket om å jobbe som lærer stort. Der er det enkelt å kombinere en undervisningsstilling med familie og annet arbeid. Der er det lett å hente inn sentrale bransjeaktører også for kortere besøk. For er ikke skolens tilknytning til og relevans for bransjen ett av skolens viktigste konkurranseparametere og uløselig knyttet til at man greier å hente etterkrefter fra den utøvende bransjen?

Dekan **Eli Bø** skriver nettopp i **sitt debattinnlegg** og tilsvar til studentene om viktigheten av nærhet til bransjen og er stolt av skolens faglige stab som alle i dag også er aktive bransjeutøvere, og ved det kan tilføre skolens studenter oppdatert utdanning om det som til enhver tid er på agendaen og rører seg i en bransje i en stadig voldsom utvikling. Vil vi virkelig bort fra denne modellen?

Omsorg for vår nasjonale filmutdanning.

Er omsorgen for filmutdanningen i ferd med å forsvinne i en tilsløret debatt der hverken lokalisering eller evt institusjonstilknytning er på agendaen i det utredningsarbeidet som nå er igangsatt? Hvorvidt Filmskolen er del av Høgskolen i Innlandet, del av et fremtidig kunstfaglig Universitet, eller det finnes en helt annen modell, er en problemstilling som i dag kanskje er mer relevant å diskutere enn noen gang i Filmskolens 25-årige historie. Og det betyr ikke at ikke HINN både har vært og fortsatt kan være et godt hjem for vår nasjonale filmutdanning. Men vi må kunne våge å ha en åpen dialog også om dette.

Vi må sørge for en fokusert debatt rundt filmutdannings fremtid og skolens naturlige lokalisering og tilhørighet. Og selv om det i dagens politiske landskap kan synes som en illusjon å tro at noe kan flyttes fra distriktene inn mot sentrum, bor vi i alle fall evne å få politiske aktører på banen i denne debatten.

Det handler om Den norske filmskolens og den nasjonale filmutdanningens fremtid og på hvilken måte vi best ivaretar denne. Og da må diskusjonen løftes opp på et annet nivå enn en potensiell sammenslåing av to fakultet ved Høgskolen i Innlandet. Da må man se hva som foregår på Høgskolen Kristiania og hvilken utdanning som tilbys der og bestemme seg for hvorvidt vi vil ha en nasjonal filmutdanning som kan konkurrere godt med dette tilbudet, helst være noe litt annet, slik at de to større audiovisuelle og kreative utdanningsmiljøene både kan utfylle, utfordre og inspirere hverandre til det beste for alle fremtidige filmstudenter, bransjen vi er en del av og de norskproduserte filmene og TV-seriene vi skal glede oss til i flere tiår fremover.

Karin Julsrud er professor og tidligere dekan ved Den norske filmskolen

Les tidligere innlegg i debatten:

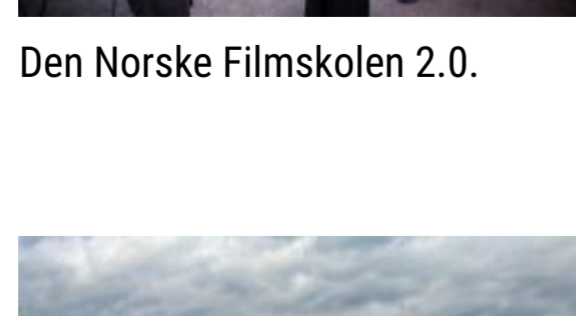
«Filmskolens kvalitet og faglige renommé står på spill.»

«Vi må i større grad bli én samlet skole.»

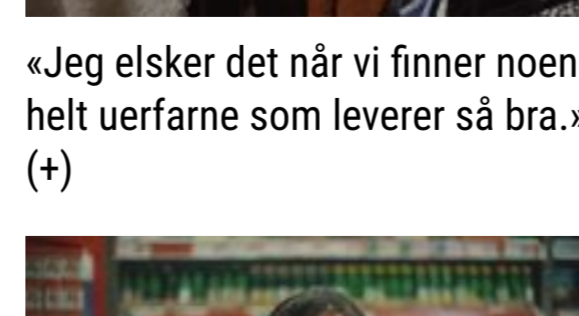
Om filmskolens kvalitet og faglige renommé.

Hva betyr «akademisering» av filmskolen?

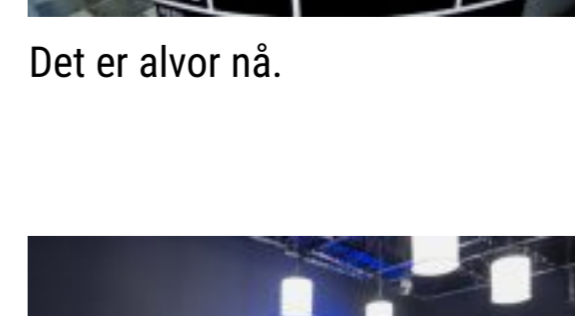
Vi trenger fortsatt en større visjon for filmskolen.

Den Norske Filmskolen 2.0.

«Jeg elsker det når vi finner noen helt uferne som leverer så bra.» (+)

Det er alvor nå.

«Jeg håper på engasjerte og konstruktive tilbakemeldinger.»

Venezia – del 2: Pinochet som vampyr og andre beist.

«Filmskolen står nå ved et skjebnesvangert veiskille.»

Når vi pynter oss med debatt.

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

– Vi holder på med forvaltning.

EN PODCAST OM POPULÆRKULTUR OG POLITIKK

DEN FEMTE STATSMÅKT

SKUESPILLERPODDEN

Deolonisering av dokumentarfilmen

SØNDAG 24. SEPTEMBER
Vega Scene

Decolonising the Gaze

A conversation with Orwa Niyabala
Artistic director IDFA

HUMAN FESTIVAL • MIDGE • PRITT ORD
GOLD DOCUMENTARFEST • HUMAN DOT

RUSHPRINT

Filmsamtalen
EN PODCAST OM FILM OG TV

WE

Bærum bilutleie
Nå også på Økern!

NORSK FILM

NORSK FILM

NORSK FILM

NORSK FILM

NORSK FILM

NORSK FILM

NORSK FILM

NORSK FILM

NORSK FILM

NORSK FILM

NORSK FILM

NORSK FILM

NORSK FILM

NORSK FILM

NORSK FILM

NORSK FILM

NORSK FILM

NORSK FILM

NORSK FILM

NORSK FILM

NORSK FILM

NORSK FILM

NORSK FILM

NORSK FILM

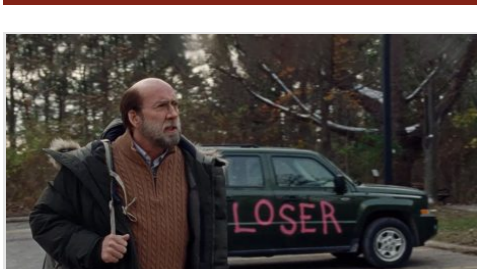
NORSK FILM

NORSK FILM

NORSK FILM

NORSK FILM

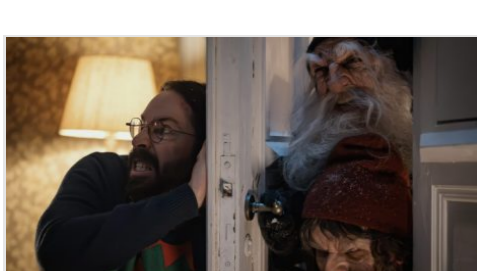
RUSHES

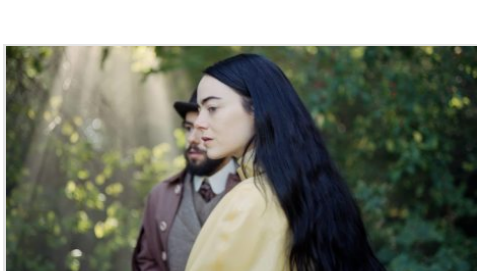
Står Borgli overfor et endelig internasjonalt gjennombrudd?

Polens justisminister hardt ut mot Venezia-prisvinner.

Norsk fjøsnisse-skrekk til Ramaskrik og Fantastic fest.

Årets Gulløve til Yorgos Lanthimos og Emma Stone.

Kristine Ann Skaret nominert til nordisk produsentpris.

ANBEFALT

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

Høydepunkter fra Venezia.

Høstens kino- og strømmetips.

Omfavne problemene! (+)

«Vi vil nok oppleve en avskalling i bransjen.» (+)

MEST LEST

– Hva i all verden er det de holder på med?

«Filmskolen står nå ved et skjebnesvangert veiskille».

Filmarven skal løftes fram av folkefinansiering.

Ut av streik uten tillit.

Det er alvor nå.

SKRIBENTER

Aleksander Huser
Arne Berggren
Edy Poppy
Elisabeth Sjaastad
Ellen Lande
Erlend Lavik
Gunnar Iversen
Gry Rustad
Helene Aalborg
Hilde Susan Jægtnes
Igor Devold
Jan Erik Holst
Jan Toreg
Jon Inge Faldalen
Karsten Fullu
Kjetil Lismoen
KriStine Ann Skaret
Morten Barth
Oda Bhar
Marius Øfsti
Pinar Ciftci
Sonja Evang
Stine Agnete Sand
Solve Skagen
Øystein Stene

NYHETSBRUV

Meld deg på vårt nyhetsbrev

E-post *

Send

SØKNADSRIFTER - MEDIA-PROGRAMMET

TV OG STRØMMETJENESTER: 16. mai

SALGSAGENTER: 20. juni

FILMER OVER GRENSEN: 4. juli

Er dette en skinnprosess?

Leif Holst Jensen har gode poenger i sitt innlegg, synes Frederick P. N. Howard. «Men uten støtte fra fakultetsrådene eller de faglig ansatte og med svært begrensede ressurser, er jeg redd for at den varslede utredningen blir slurvete og kun fungerer som et dekke for en skinnprosess regissert av HINNS ledelse».

Av Meninger 26. januar 2023

Foto av Høgskolen i Innlandet.

Leif Holst Jensen har mange svært gode poenger i sin kronikk om sammenslåing av de tre skolene ved Høgskolen i Innlandet (HINN). Men han foregriper prosesser og kommer med noen faktafeil som er villedende. Holst Jensen konkluderer i mine øyne en pågående utredning som han selv leder prematurt, og har i liten grad hatt dialog med Den norske filmskolens øverste råd. At denne prosessen nå finner sted i pressen finner jeg som fakultetsrådsmedlem de siste 7 årene ganske sjokkerende.

Karin Julsrud etterlyser slik jeg leser det en fokusert og åpen debatt om den nasjonale filmutdanningen. Hun fremlegger ikke noe fasitsvar, men forsøker å rydde opp i de ulike diskusjonene og rangere dem utifra viktighet. Jeg opplever at hun stiller helt legitime spørsmål og spiller opp til en åpen debatt. Det er derfor beklagelig at Leif Holst Jensen i gårdagens innlegg i Rushprint kun argumenterer for den løsningen han selv tror på, nemlig en rask sammenslåing av de to fakultetene, effektivt som ett audiovisuelt fakultet fra om med januar 2024.

Merk at jeg er en av de som støtter en fremtidig kunstfaglig skole der alle de audiovisuelle kunstnerisk funderte utdanningene er samlet, slik også Julsrud tar til orde for i sitt innlegg. Men jeg har en rekke forbehold for å støtte opprettelsen en «Norsk Film, Spill og TV-skole». En sammenslåing må gjøres på riktig måte, med tilstrekkelig tid til åpne prosesser og med solid faglig forankring. Dessverre opplever jeg nå at prosessen hastes gjennom slik at en av de to fortsatt kan kronas som «Direktøren for det hele», mens HINN tar universitetskappen på.

Om hvilke prosesser vi står i akkurat nå:

Ingen utredning har funnet sted for de to dekanene var på plass. Det er riktig at utredningen om bedre samarbeid var en del av stillingsutlysningen. Men det at man i en slik tekst ønsker å ansette noen som skal gjøre en utredning om synergier betyr ikke at en fusjonsprosess er startet! Det er først nå i januar at sammenslåing har vært trukket frem som et reelt mål fra ledelsen. Og det er først i gårshagens innlegg fra Holst Jensen at noen trekker 2024 opp av hatten.

Det foreligger meg bekjent kun et styrevedtak ved HINN på at «de to nye dekanene skal levere en rapport om synergier og bedre samarbeid, til styret 23 juni 2023». Dersom noe annet eksisterer er fakultetsrådet ved DNF ført bak lyset.

Oppgaven med å skape et solid beslutningsgrunnlag for styret, med tanke på de varierende behovene til de tre bransjene og disiplinene, og å gjennomføre dette effektivt på noen få måneder, er en utfordrende oppgave for de nytnevnte dekanene. Uten støtte fra fakultetsrådene eller de faglig ansatte og med svært begrensede ressurser, er jeg redd for at utredningen blir slurvete og kun fungerer som et dekke for en skinnprosess regissert av HINNS ledelse.

Men så kan det vel heller ikke kalles en reell utredning om konklusjonen alt er fattet for oppstart, slik Holst Jensen kommuniserer.

Skulle HINNS styre likevel velge å fatte et vedtak uten forankring i de ulike fakultetsrådene og på tvers av både faglige ansatte og bransjenes råd, er det åpenbart at det vil komme reaksjoner. For en som tror på endringen, slik jeg faktisk gjør, er det trist å se nyansatte ledere snuble i sine egne ben mens de løper mot solen.

Delte stillinger er prematurt opprettet. Er dette en skinnprosess? DNF står i flere andre omfattende endringsprosesser som krever mye av staben. Hvem skal håndtere utredningen? Det er gitt null garantier fra HINN til fakultetsrådene hva angår økonomiske og institusjonelle forhold eller de mer fagnære diskusjonene om identitet, struktur, finansiering og innhold i utdannelsen. La oss gjøre ting i riktig rekkefølge.

Tanken er riktig, metoden er feil:

Jeg har selv ledet en internevaluering av filmskolen, og støtter derfor ideen om et styrket fagmiljø. Men når sammenslåingen nå forsøkes gjort i all hast, gjennom en toppstyrt endringsprosess uten faglig forankring eller tydelige garantier fra eier, HINN, skaper det støy og det gjør at vi risikerer å bare plukke lavt hengende frukt.

Det kan finnes mange gode, og sikkert også noen ganske dårlige, fremtidige løsninger på hvordan utdanningen skal se ut og hva «barnet» til slutt skal hete. Men at vi vil se en sammenslåing i utdanningssektoren som speiler arbeidsgiversiden og det offentlige virkemiddelapparatet fremstår for meg som åpenbart på sikt.

Også jeg tror det er totalt urealistisk å flytte skolen vekk fra innlandet eller at vi skal søke nytt moderskip ved KHIO. Men kanskje tør vi drømme om at den nye Norsk Film, Spill og TV-skolen blir lagt til Hamar der tilgangen på pendlere vil øke tilstedeværelse fra lærerkrefter med bransjeforankring?

Så kjære HINN, kjære Leif og kjære Eli, hør min bønn:

Levér deres rapport i juni. Jobb målrettet mot opprettelsen av vårt superfakultet. Men gjør det på lag med oss som har brukt årevis på å elske disse skolene frem og som har jobbet, studert, forsket eller rådgitt ulike dekaner opp gjennom. Og for all del – gi en stor fusjonsprosess de 3-4 årene vi trolig trenger og sett 27/28 som året Den norske Film, Spill og TV-skolen avdekkes. Gjerne som et egnet bygg i Hamar og badet i champagne av kulturministeren selv.

Frederick P. N. Howard er daglig leder i Storm Films, stipendiat, tidligere student og fakultetsrådsmedlem ved Den norske filmskolen.

Les tidligere innlegg i debatten:

«Filmskolens kvalitet og faglige renommé står på spill.»

«Vi må i større grad bli én samlet skole.»

Om filmskolens kvalitet og faglige renommé.

Hva betyr «akademisering» av filmskolen?

Vi trenger fortsatt en større visjon for filmskolen.

Hva slags fremtid ønsker vi for Den norske filmskolen?

«En fusjon er ikke ment som et spareprosjekt.»

Den Norske Filmskolen 2.0.

«Jeg elsker det når vi finner noen helt uerfarne som leverer så bra.» (+)

Det er alvor nå.

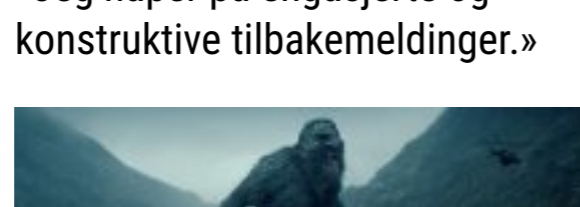
«Jeg håper på engasjerte og konstruktive tilbakemeldinger.»

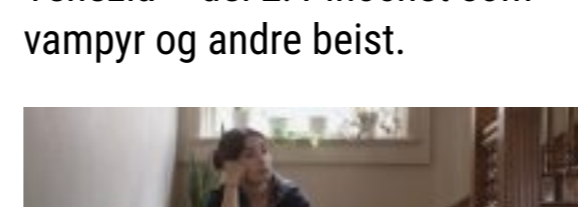
Venezia – del 2: Pinochet som vampyr og andre beist.

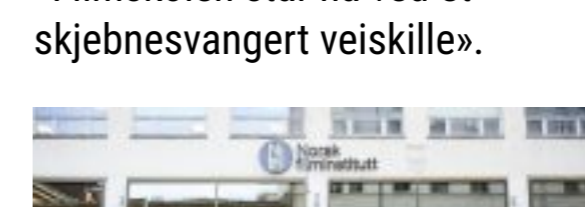
«Filmskolen står nå ved et skjebnesvangert veiskille».

Når vi pynter oss med debatt.

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

– Vi holder på med forvaltning.

SKUESPILLERPODDEN

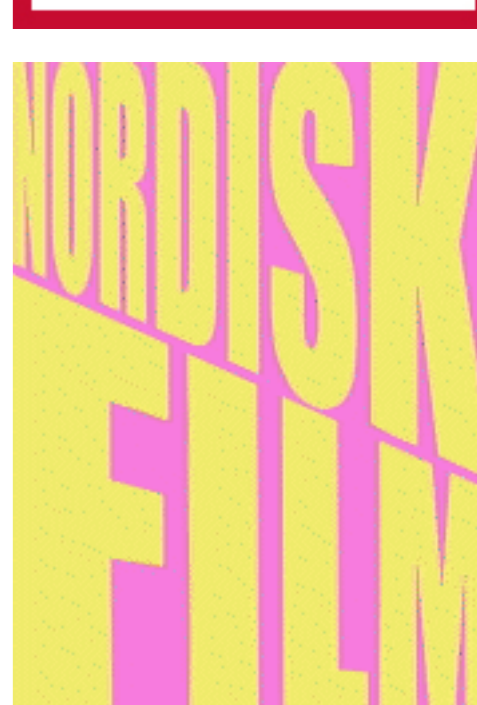
Dekolonisering av dokumentarfilmen

SØNDAG 24. SEPTEMBER
Vega Scene

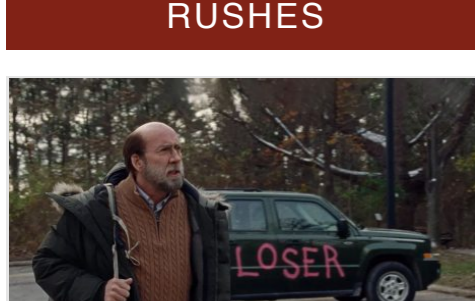
Decolonising the Gaze

A conversation with
Orwa Nyrabia
Artistic director
IDFA

MASAHAT FESTIVAL • MIRAGE • FRITT ORD
OSLO DOKUMENTARKINO • HUMAN IDFF

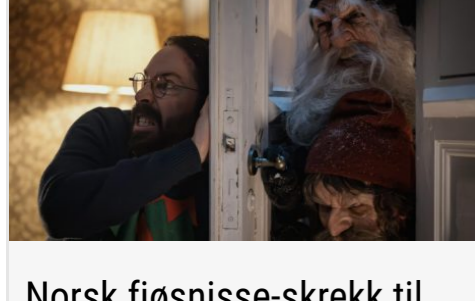
RUSHES

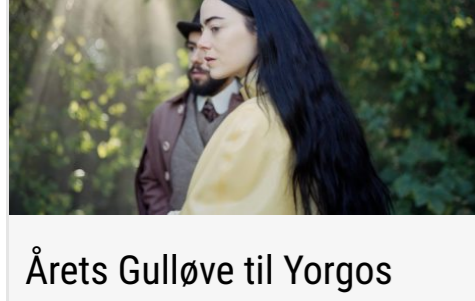
Står Borgli overfor et endelig internasjonalt gjennombrudd?

Polens justisminister hardt ut mot Venezia-prisvinner.

Norsk fjøsnisne-skrekk til Ramaskrik og Fantastic fest.

Årets Gulløve til Yorgos Lanthimos og Emma Stone.

KriStine Ann Skaret nominert til nordisk produsentpris.

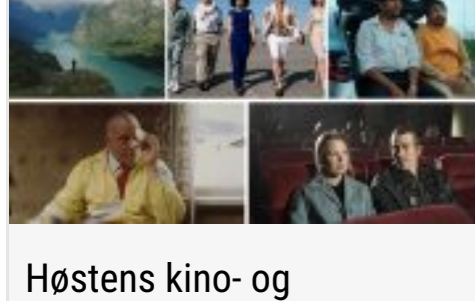
ANBEFALT

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

Høydepunkter fra Venezia.

Høstens kino- og strømme tips.

Omfavne problemene! (+)

«Vi vil nok oppleve en avskalling i bransjen.» (+)

MEST LEST

– Hva i all verden er det de holder på med?

«Filmskolen står nå ved et skjebnesvangert veiskille».

Filmmarven skal løftes fram av folkefinansiering.

Ut av streik uten tillit.

Det er alvor nå.

SKRIBENTER

Aleksander Huser
Arne Berggren
Edy Poppy
Elisabeth Sjaastad
Ellen Lande
Erlend Lavik
Gunnar Iversen
Gry Rustad
Helene Aalborg
Hilde Susan Jægtnes
Igor Devold
Jan Erik Holst
Jan Toreg
Jon Inge Faldaalen
Karsten Fullu
Kjetil Lismoen
KriStine Ann Skaret
Morten Barth
Oda Bhar
Marius Øfsti
Pinar Ciftci
Sonja Evang
Stine Agnete Sand
Solve Skagen
Øystein Stene

NYHETSBRUV

Meld deg på vårt nyhetsbrev

E-post

Oslo Film-fond **INGEN SØKNADSRIST!**
LES MER HER >>

Det var en gang en filmskole.

Det som i mine øyne er galt er det politiske spillet vi er vitne til og som kan sette alt hva filmskolen har stått for i fare, mener Jan Elisabeth Lindvik, tidligere undervisningsleder ved Den norske filmskolens masterstudie.

Av Meninger 30. januar 2023

Som gammel film lærer og ansatt på Den norske filmskolen både på BA og på Master i mange år, hadde jeg bestemt meg for å sitte på sidelinjen i debatten om skolens framtid. Kloke ord har blitt sagt. Men også mindre kloke. De klokeste kom nok fra studentene selv i den offentlige bekymringsmeldingen om deres svekkede studietilbud. Men når det nå har gått opp for meg at det arbeides under press i kullissene for å få endringer på plass slik at HINN kan få gjennom sin store drøm om å bli akkreditert som eget universitet, da kan jeg ikke sitte stille i båten lenger. Et viktig steg på veien er å slå sammen 3 av fakultetene, noe som merkelig nok fremstår som ferdig konkludert. Som om det bare er å komme i gang med det praktiske arbeidet. Med min erfaring fra tidligere forsøk på sammenslåinger, etterlyser jeg en langt bedre og ikke minst transparent prosess, som er solid faglig forankret i fakultetene på HINN. Aller helst så jeg at det hele endte i en høring hvor også bransjefolk fikk et ord med i laget.

Universitet eller ikke. For meg og helt sikkert mange med meg, handler dette om å ta vare på Den norske filmskolen. Husk at det er ingen ubetydelig merkevere som sjongleres med her! Skolen har utdanning på 3 nivåer – bachelor, master og ph.d. Det betyr rett og slett at filmskolen leverer «utdanning på høyeste nivå», i tråd med det opprinnelige oppdraget fra Stortinget.

Så hva er det som er galt?

Et politisk spill

Det som i mine øyne er galt er det politiske spillet vi er vitne til og som kan sette alt hva skolen har stått for i fare. Sterke krefter på HINN ønsker for 'n-te' gang å slå sammen Filmskolen med AMEK og Spill-skolen på Hamar til et stort visuelt institutt. Sist ut av de som roper høyest er **Leif Holst Jensen**, dekan ved AMEK:

«Det er rart at ikke disse tre skolene for lengst har blitt slått sammen som ett sterkt fagmiljø. Det har vært gjort mange forsøk, og det har vært vedtak tidligere, men frykt for konflikt og mobilisering av motstand og omkamper har preget prosessene. Men det har vært gjort mange utredninger i løpet av de siste femten årene.»

Nettopp, Leif. Det har vært gjort mange utredninger – og alle har konkludert med det samme: Det er for store forskjeller i fagmiljøene til at det kan fungere. Det snakkes mye og høyt om synergi-effekt. Om den skulle eksistere, så ligger den i så fall på det administrative plan. Ikke på det kunstneriske. Hovedforskjellen er nemlig at Filmskolen er kunstfaglig – noe AMEK ikke er. Man endrer ikke slike grunnleggende forskjeller med kun et pennestrek i en epost til NOKUT. Dette har ikke noe med akademisering å gjøre. Det handler om rene forskjeller i utdanningene, om studentenes læringsbehov og om fagmiljøene. Fakultetene verken kan eller må tvinges sammen uten en langt bedre og mer omfattende utredningsprosess. Dette kan ikke skje over natten, Leif. Alt det gode utviklingsarbeidet som har skjedd i årenes løp på Filmskolen må kunne ivaretas, særlig om det nå fremtvinges endringer i struktur.

Var alt så meget bedre før?

Nei, man skal aldri si at alt var bedre før. Men jeg vil likevel tillate meg å se litt tilbake. For å klargjøre den grunnleggende tanken med en filmskole og hva som må ivaretas videre.

I de første årene hadde Filmskolen en grei pedagogikk. En som var fullt ut forståelig for både lærere og studenter. På første året lærte studentene grunnleggende kunnskaper om dramatisk filmproduksjon innenfor de 6 faglinjene skolen hadde den gangen. Kunnskapene ble så målt i det vi kalte Film 1, en kort filmøvelse på maks 5-6 min. Andre året ble studentenes kunnskaper utvidet innenfor alle fagområdene slik at de var i stand til å beherske et lengre forteller-format – kalt Film 2 – en novellefilm på maks 15 min. Som avslutning på tredje året laget de da sine eksamenfilmer på maks 30 min. Filmskolen uteksaminerte svært godt kvalifiserte filmarbeidere disse årene. Jeg har absolutt mine ord i behold når jeg til og med kaller dem svært *talentfulle filmarbeidere*. Det er knapt en drama-produksjon å se på en skjerm eller et lærert i dag uten at rulletekstene er fylt med fagfolk fra denne filmutdanningen. Alt så har noe fungert.

Skolens mangeårige fotolærer **Kjell Vassdal** har denne gode forklaringen på skolens suksess:

«Hvorfor ble skolen så ettertraktet? Jo, fordi den kunne tilby undervisning på et høyt nivå. Den kunne tilby yrkesaktive og kompetente lærere, og gjestelærere som var enere på sine felt. Den kunne tilby undervisning og workshoper få andre kunne tilby. Den kunne tilby ovelser som la et solid faglig og kunstnerisk grunnlag for å gå ut i filmbransjen etterpå.»

En praktisk basert filmskole

Ifølge studentenes bekymringsmelding er de redd for å miste de praktiske øvelsene. Skolen ønsker å erstatte de lange (kostbare) øvelsene med flere mindre øvelser. Men vil altså ta bort «real-life» øvelsene. De som Kjell mener «la et solid faglig og kunstnerisk grunnlag for å gå ut i filmbransjen etterpå.» Ja – de koster penger. Mye penger. Å drive en filmskole er i seg selv kostbart. Det er en av de aller dyreste utdanningene vi har. De større øvelsene er pedagogisk uerstattelige og kan ikke erstattes av mindre øvelser, selv om man øker antallet. Slik er da ikke virkeligheten i film- og TV-bransjen! Det har aldri vært kvantiteten, men kvaliteten som teller. Det at studentene kan øve sammen i teams har vært skolens store styrke siden starten. Her kunne studentene få prøve ut sine kunstneriske evner og vyer. De kunne prøve – og de kunne feile. De kunne lykkes – og de kunne mislykkes. Hele tiden under god veiledning fra kompetente lærere, innen samtlige fagområder. Skolen har alltid hatt evalueringer av øvelsene som et av sine viktigste pedagogiske virkemidler. Gjennom disse evalueringene får studentene tilbakemeldinger av praktisk og akademisk karakter. NOKUT har da også tidligere berømmet skolen for sin gode evalueringsmetodikk. **Thomas Stenderup** innførte i sin dekanperiode et slogan: «Filmskolen er retten til å begå feil.» Et slogan som kanskje gav endel rom for mistolkninger ... men tanken var både god og riktig.

Hvilken holdning har Filmskolen til dette i en framtidig ny struktur? Hvordan vil man sikre og videreutvikle det økonomiske aspektet ved bruk av øvelser?

TV-skolen

Etter alle mine år ved Filmskolen har jeg aldri fått servert kunnskap om hva TV-skolen/ AMEK egentlig er. Hadde det ikke vært for at jeg har fått delta i diverse utredninger om sammenslåing, ville jeg hatt problemer med å uttale meg om dette studiet. Alt snakk om samarbeid mellom fakultetene har stort sett forblitt på møte-planen og sjelden blitt iverksatt. Jeg håper derfor de sakkyndige evner å se nøye på hva som er likheter og forskjeller. Hvor er f eks det kunstfaglige grunnlaget på Filmskolen i forhold til AMEK? Hvor er synergiene det snakkes så varmt om?

Skal man gå videre med tanken om en sammenslåing må dette utredes i detalj og formidles til fakultetenes styrer.

Det visuelle instituttet og bransjen

Vil et nytt stort visuelt institutt hvor Filmskolen er en av avdelingene, være noe bransjen vil verdsette? Selv har jeg lenge vært motstander av et 5-årig utdanningsløp med en såkalt integrert master. (Stakkars studenter! Skal de virkelig måtte utsettes for 5 år på Lillehammer?)

Vil et 5-årig masterløp være noe bransjen vil etterspørre? Da vi introduserte Filmskolens 2-årig master i 2015 oppdaget vi at bransjen ikke hadde noe forståelse for hva en master var. Med unntak av **Musikkhøgskolen**, har vi her i landet aldri hatt særlig fokus på egne masterløp i de kunstneriske disiplinene. Filmskolens 3-årige BA har i alle år vært ensbetydende med en kvalitativ utdanning som har sikret de fleste jobb i bransjen. Hvorfor en 5-årig utdanning skal ha større betydning for fremtidige jobber, savner jeg svar på. Man bør her også ta høyde for kostnadene ved en 5-årig masterløp.

Master er i mine øyne ikke en del av et fellesløp. Den er en selvstendig og frivillig del av en personlig kunstnerisk utdanning. Og slik bør den forbli.

Lokalisering og faglig tilgjengelighet

I 2008 skrev jeg et innlegg i *Rushprint* hvor jeg mente at skolen, dersom den skulle få gode levekår, måtte legges til Oslo. Det er klart at i dagens digitale verden kan man godt legge **Kystverket til Kautokeino**. Det vil helt sikkert fungere teknisk; om enn ikke menneskelig. Jeg tror de ansatte etter en stund vil savne å ikke kunne se havet. For filmskolen gjelder det samme. Å få være nær de viktigste produksjonsmiljøene, som for det meste er sentralisert til hovedstaden.

Jeg vil rette en takk til tidligere dekan **Karin Julsrud** som våger å bringe lokaliseringsdebatten opp på ny. Filmskolen ble lagt til Lillehammer for å gjenbruke **Mediesenteret til OL-94**. Både AMEK og Filmskolen har vokst ut av lokalene for lengst. Da er det kanskje på tide med en ny diskusjon om lokalisering? En debatt som må tas på alvor av hele bransjen. Og det må skje nå – for det er for sent.

Filmskolen sin undervisningsform har aldri vært hugget i sten. Det skal den heller ikke være. Den endrer seg naturlig med de lærekreftene den til enhver tid er i stand til å ha tilgjengelig. Jeg skal ikke underslå at det ligger en kompliserende faktor i dette – nemlig hvor lærerne hentes fra. Hvor bor de? Få bor på Lillehammer. Bortsett fra på Lillehammers hoteller. Det har blitt nærmest en hovedoppgave for skolens dekaner å finne og ansette de lærekreftene man trenger. I starten måtte skolens ledelse til og med lokke med 2 års etterlønn for å fylle lærer-værelset med den kompetansen man hadde behov for. At lærerne var ansatt på åremål, sikret en naturlig gjennomstrømming både av folk og variert tilførsel av pedagogikk, faglig metodikk og kreativitet.

I det nye opplegget skal alle fagansvarlige være fast ansatt frem til pensjonsalder. Om man klarer å finne dem, da. Det er her skismaet med Lillehammer ligger. Hvor mye enklere ville det ikke vært å få faglærere til undervisningen hvis skolen lå nærmere de sentrale fagmiljøene? Og dette gjelder altså ikke bare Filmskolen, men alle som skal arbeide på det nye instituttet. Hvor store undersøkelser er gjort på dette området? Hvilke konklusjoner foreligger her? Å si «the answer is Lillehammer» er allerede brukt!

Fordelen av å ligge nær bransjen er uvurderlig. Det var noe vi erfarte med masteren. Den ble lagt til Oslo – selvsagt mot politikernes vilje. Men det var nødvendig. Vi ble på en måte både Filmskolens og Høgskolens ansikt utad. Det gav oss enklert tilgang på etablerte kunstnere på de fagområdene vi trengte lærekrefter til. Ingen reisevei – ingen overnattinger. Ingen unødvendige kostnader. Som vi vet, må Den norske filmskolen fortsatt budsjettere med mange millioner til reise og opphold. Penger som kunne vært anvendt til helt andre og viktigere ting. Som f eks lengre produksjonsøvelser! Hvilke kostnader har f eks på AMEK på dette området? Hva vil synergien være her?

Mange er kanskje ikke klar over det, men Filmskolen har en farlig utfordrer i **Høyskolen Kristiania**. Deres film- og TV-utdanning er nå på et svært høyt faglig nivå. De er lokalisert sentralt i Oslo. De har veldig gode lærekrefter. De har førstklassens tekniske fasiliteter! De har penger i banken. OG: De har engasjerte studenter! Konkurransen vil bare bli hardere år for år.

Jeg tenker med sørhet på hva Filmskolen kunne ha oppnådd ekstra ved å ha nærhet til de andre kunstudanningene – som **KHIO** og **Musikkhøgskolen**! Jeg foreslo for noen år siden at det ville vært perfekt for disse utdanningene å gå sammen til det som kunne bli Norges Estetiske Universitet; alle under samme tak i bygningsmassen som NRK skal flytte fra. Men det ble visst talt for dove ører...

Personlig tror jeg ikke tanken om et stort visuelt institutt er svaret. Det vil i så fall kreve en betydelig lengre utredning og prosess. Jeg mener flere i bransjen burde engasjere seg i et slikt fremtidsperspektiv og ikke bare overlate det til Høgskolens besluttsende organer. Slik saken fremstår nå, så ser det ut for meg som de viktigste konklusjonene allerede er fattet; at alt er klart for sammenslåing. Beklager, men vi er nok lysår unna! Her er altfor mye stjernetåke!

Jan Elisabeth Lindvik er opprinnelig lyddesigner, professor og tidligere undervisningsleder ved Den norske filmskolens masterstudie i Oslo.

Les tidligere innlegg i debatten:

«Filmskolens kvalitet og faglige renommé står på spill.»

«Vi må i større grad bli én samlet skole.»

Om filmskolens kvalitet og faglige renommé.

Hva betyr «akademisering» av filmskolen?

Vi trenger fortsatt en større visjon for filmskolen.

Hva slags fremtid ønsker vi for Den norske filmskolen?

«En fusjon er ikke ment som et spareprosjekt.»

Er dette en skinnpusning?

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

RUSHES

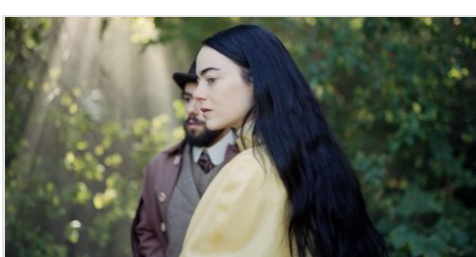
Står Borgli overfor et endelig internasjonalt gjennombrudd?

Polens justisminister hardt ut mot Venezia-prisvinner.

Norsk fjøsnisse-skrekk til Ramaskrik og Fantastic fest.

Årets Gulløve til Yorgos Lanthimos og Emma Stone.

KriStine Ann Skaret nominert til nordisk produsentpris.

ANBEFALT

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

Høydepunkter fra Venezia.

Høstens kino- og strømmetips.

Omfavne problemene! (+)

«Vi vil nok oppleve en avskalling i bransjen.» (+)

MEST LEST

– Hva i all verden er det de holder på med?

«Filmskolen står nå ved et skjebnesvangert veiskille».

Filmarven skal løftes fram av folkefinansiering.

Ut av streik uten tillit.

Det er alvor nå.

SKRIBENTER

Aleksander Huser
Arne Berggren
Edy Poppy
Elisabeth Sjaastad
Ellen Lande
Erlend Lavik
Gunnar Iversen
Gry Rustad
Helene Aalborg
Hilde Susan Jægtnes
Igor Devold
Jan Erik Holst
Jan Toreg
Jon Inge Faldalen
Karsten Fullu
Kjetil Lismoen
KriStine Ann Skaret
Morten Barth
Oda Bhar
Marius Øfsti
Pinar Ciftci
Sonja Evang
Stine Agnete Sand
Sølve Skagen
Øystein Stene

NYHETSBREV

Meld deg på vårt nyhetsbrev

Oslo Film-fond VI INVESTERER I FILMER OG SERIER FRA OSLO & VIKEN

Vi ber om mer tid til utredning.

Vi har vanskelig for å se hvordan skolen er tjent med å hasteinnføre store strukturelle endringer som ingen overskuer konsekvensene av. Vi er ikke imot endring, men vi trenger innsikt i endring til hva, hvordan og ikke minst hvorfor, skriver de fagansatte ved Den norske filmskolen i dette innlegget.

Av *Meninger* 3. februar 2023

Foto: fra en studieøvelse ved Den norske filmskolen.

Som fagansatte ved **Den norske filmskolen** (DNF) opplever vi at styret og ledelsen ved **Høgskolen i Innlandet** (HINN) presser på for å gjennomføre store og irreversible endringer i skolens rammebetingelser uten en tilstrekkelig grundig og forsvarlig prosess. I løpet av de siste ukene har både **studenter**, **bransjerepresentanter**, **tidligere lærere** ved DNF og skolens **forrige dekan Karin Julsrud** uttrykt lignende bekymringer.

Vi forstår ikke hvorfor Filmskolen og **Fakultet for audiovisuelle medier og teknologi** (AMEK) skal organiseres som ett større fakultet *for* samarbeidsmuligheter, sammenfallende og divergerende ressurser, kompetanser og interesser, faglig identitet og potensiale er kartlagt, analysert og diskutert. Det er gjort flere konsekvensanalyser i løpet av filmskolens 25-årige historie om sammenslåing mellom DNF og AMEK. Fakultetene har på tidligere tidspunkt blitt vurdert til å være for ulike til å anbefale en sammenslåing, men har samtidig blitt sterkt oppfordret til et tettere samarbeid. Både DNF og AMEK har gjennomgått store endringer de siste årene, så vi stiller oss åpne for en ny kartlegging av muligheter – dersom den gjøres riktig.

Vi er forespeilet at en ekstern prosessleder som skal lede utredningen starter i februar. Styret ønsker å foreta en beslutning om en eventuell sammenslåing allerede i juni som iverksettes fra 2024. Det tidspresset vi nå opplever flytter mye av fokuset for både studenter og ansatte fra kunstnerisk utvikling og undervisning til å prøve å sette seg inn i hva som skjer og hvorfor. Vi opplever også at vår egen administrasjon og ledelse kjenner det samme presset som oss.

Som kjent står Filmskolen midt i sin egen, omfattende endringsprosess med revidering av dagens Bachelor- og Masterprogram, en integrering av et fullverdig ph-d.-nivå fra kommende høst og en eventuell innføring av kunstnerisk utviklingstid for faste ansatte på agendaen. Vi har vanskelig for å se hvordan skolen er tjent med at den viktige og faglig funderede revisjonen av studieprogrammet skal settes på pause for å hasteinnføre store strukturelle endringer som ingen overskuer konsekvensene av.

Vi er ikke imot endring, men vi trenger innsikt i endring til hva, hvordan og ikke minst hvorfor. Vi er heller ikke skeptiske til faglige samarbeid, hverken med AMEK, KHiO, NMH eller andre relevante faglige miljøer. Tvert imot, slike samarbeid har vi jevnlig. Og vi vil gjerne gjøre mer av det. Vi ønsker å forbli en relevant, attraktiv og fremtidsrettet utdanning. Vi ønsker å videreutvikle Filmskolens kvalitet og renommé. Og vi ønsker en dialog med HINN om hvordan vi best kan lykkes med dette, samtidig som vi ivaretar vårt daglige ansvar for studentene. Derfor trenger vi tid og arbeidsro til å revidere våre studieprogram, før vi går inn i en bredere forankret drøfting om en eventuell samordning eller sammenslåing med AMEK. Vi oppfordrer innstendig HINNs styre og ledelse til å gi Filmskolen denne muligheten til å holde fokus på vår unike status med et nasjonalt ansvar for filmutdanning på høyeste nivå.

Signert: Arild Andresen, Gudrun Austli, Jan Aksel Angeltvedt, Sirin Eide, Stefan Faldbakken, Fredrik Graver, Gunn Tove Grønsberg, Sophie Hesselberg, Frederik Hestvold, Arthur Johansen, Sara Johnsen, Siri Langdalen, Troels Linde, Lotte Mik-Meyer, Anna Myking, Odd Reinhardt Nicolaysen, Carl Svensson, Are Syvertsen.

Les tidligere innlegg i debatten:

«Filmskolens kvalitet og faglige renommé står på spill.»

«Vi må i større grad bli én samlet skole.»

Om filmskolens kvalitet og faglige renommé.

Hva betyr «akademisering» av filmskolen?

Vi trenger fortsatt en større visjon for filmskolen.

Hva slags fremtid ønsker vi for Den norske filmskolen?

«En fusjon er ikke ment som et spareprosjekt.»

Er dette en skinnprosess?

Det var en gang en filmskole.

Den Norske Filmskolen 2.0.

«Jeg elsker det når vi finner noen helt uerfarne som leverer så bra.» (+)

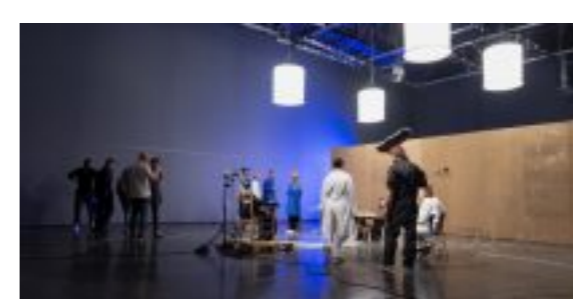
Det er alvor nå.

«Jeg håper på engasjerte og konstruktive tilbakemeldinger.»

Venezia – del 2: Pinochet som vampyr og andre beist.

«Filmskolen står nå ved et skjebnesvangert veiskille».

Når vi pynter oss med debatt.

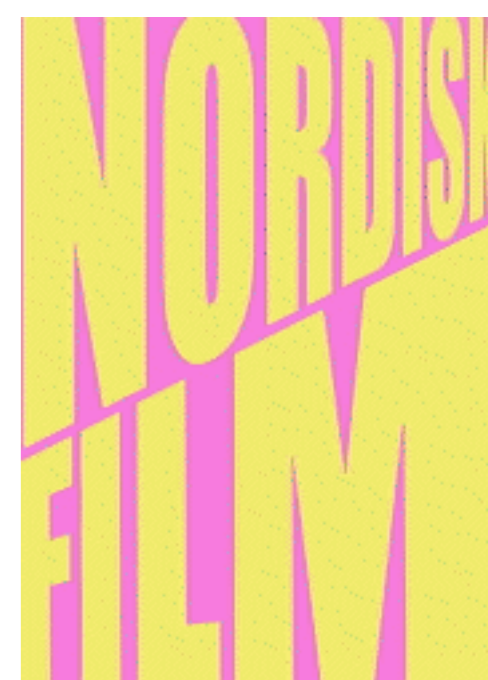
«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

– Vi holder på med forvaltning.

SKUESPILLERPODDEN

Dekolonisering av dokumentarfilmen

SØNDAG 24. SEPTEMBER
Vega Scene

Decolonising the Gaze

A conversation with
Orwa Nyrabia
Artistic director
IDFA

MASAHAT FESTIVAL • MIRAGE • FRITT ORD
OSLO DOKUMENTARKINO • HUMAN IDFF

RUSHES

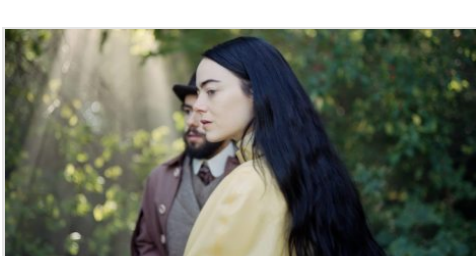
Står Borgli overfor et endelig internasjonalt gjennombrudd?

Polens justisminister hardt ut mot Venezia-prisvinner.

Norsk fjøsnisse-skrekk til Ramaskrik og Fantastic fest.

Årets Gulløve til Yorgos Lanthimos og Emma Stone.

KriStine Ann Skaret nominert til nordisk produsentpris.

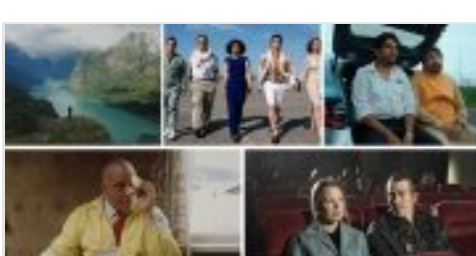
ANBEFALT

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

Høydepunkter fra Venezia.

Høstens kino- og strømmetips.

Omfavne problemene! (+)

«Vi vil nok oppleve en avskalling i bransjen.» (+)

MEST LEST

– Hva i all verden er det de holder på med?

«Filmskolen står nå ved et skjebnesvangert veiskille».

Filmarven skal løftes fram av folkefinansiering.

Ut av streik uten tillit.

Det er alvor nå.

SKRIBENTER

Aleksander Huser
Arne Berggren
Edy Poppy
Elisabeth Sjaastad
Ellen Lande
Erlend Lavik
Gunnar Iversen
Gry Rustad
Helene Aalborg
Hilde Susan Jægtnes
Igor Devold
Jan Erik Holst
Jan Toreg
Jon Inge Faldalen
Karsten Fullu
Kjetil Lismoen
KriStine Ann Skaret
Morten Barth
Oda Bhar
Marius Øfsti
Pinar Ciftci
Sonja Evang
Stine Agnete Sand
Solve Skagen
Øystein Stene

NYHETSBRV

Meld deg på vårt nyhetsbrev

E-post

*

Send

Filmskolens studenter går ut i streik.

Studentene ved Den norske filmskolen går umiddelbart ut i streik for å markere hva de mener om anbefalingen om å slå sammen Den norske filmskolen (DNF) og Fakultet for audiovisuelle medier og kreativ teknologi ved Høgskolen i Innlandet (AMEK). – Våre innspill ble utelatt. Vi har mistet all tillit til ledelsen ved Filmskolen, sier de.

Av Redaksjonen 13. juni 2023

Foto fra Den norske filmskolen.

Den norske filmskolens ledelse offentliggjorde nylig [en rapport til høring](#), hvor de anbefaler sammenslåing mellom **Den norske filmskolen (DNF)** og **Fakultet for audiovisuelle medier og kreativ teknologi ved Høgskolen i Innlandet (AMEK)**. Studentenes innspill ble utelatt fra rapporten, mener de.

– Vi har mistet all tillit til ledelsen ved Filmskolen, og opplever utredningen om sammenslåing av DNF og AMEK som en skinnprosess. Konklusjonen fremstår forutbestemt, og vi opplever at motstemmene har blitt kneblet som ledd i prosessen, sier **Jens Dahle-Granli**, student ved Filmskolens produsentlinje i en pressemelding.

Studentene ved Filmskolen er urolige for filmskolens fremtid.

– Vi velger å gå ut i streik fordi vår stemme ikke har blitt hørt, sier **Mariel Melø Hansen** som er student ved Filmskolens klippelinje. Hun poengterer videre at en potensiell sammenslåing vil være en stor og irreversibel avgjørelse, og krever en langt grundigere og mer nyansert utredning enn den som foreligger nå.

«Svakhet i utredningen»

Studentene ved filmskolen har jobbet hardt for å bli involvert i de store endringene som Filmskolen står overfor, understreker de.

– Dekanene **Eli Bø** (DNF) og **Leif Holst Jensen** (AMEK) [hevder i en pressemelding](#) at de har lyttet til våre innspill og at vi har hatt flere møter med AMEK for å diskutere potensialet for samarbeid. Dette er ikke sant, i realiteten har det vært snakk om to møter som vi har måttet initiere til – hvor det ene møtet hadde som agenda å få oss til å utelukkende fokusere på de positive sidene ved sammenslåing, sier **Lea Hilden**, student ved Filmskolens klippelinje.

Savner helhetlig bilde

Studentene ved Den norske filmskolen peker på at utredningsprosessen ifølge studentene har vært preget av forutinntatthet og et tydelig ønske om å legge vekt på fordelene sett fra ledelsens side, heller enn å fremstille et helhetlig bilde.

– Det er ikke godt nok at man skyggelegger forskjellene og svakhetene ved skolene for å kunne presse gjennom et ønsket resultat. Vi kan ikke forstå at beslutningsgrunnlaget er godt nok når det ikke er samlet inn tilstrekkelig relevante data som analyseres på en grundig og kvalitativ måte, sier **Julie Macus**, student ved Filmskolens manuslinje.

«Hastverk og usikkerhet»

Studentene ved Den norske filmskolen opplever at prosessen her er preget av hastverk og usikkerhet. Studentene stiller spørsmål ved motiviljen til å gi utredningen mer tid.

– Rektor ved HINN, **Peer Jacob Svenkerud**, og Eli Bø sier selv at de ønsker det beste for skolen. Da finner vi som studenter det merkelig at de ikke ønsker å gi oss den tiden det faktisk vil kreve å fatte en velinformert beslutning. Situasjonen har hele veien vært uoversiktlig og preget av usikkerhet, stress og uro, sier student Jens Dahle-Granli.

«Kravene våre er blitt avvist»

Medlemmer fra fakultetsrådet og ansatte har klaget på utredningsprosessen, i tillegg til at studentene har sendt inn et formelt krav om å få på plass en bedre utredning før man lander på en konklusjon.

– Kravene våre er blitt avvist av både rektor og dekanen. Vi ble deretter gitt mulighet til å bidra til rapporten med en egen merknad fra studentene. I notatet beskriver vi manglene ved utredningsprosessen. Studentenes innspill ble utelatt fra rapporten, sier student **Mariel Melø Hansen**.

Streiken starter tirsdag 13. juni klokka 08:30 Studentene samles utenfor Lillehammer kino i stedet for å delta i Filmskolens obligatoriske undervisning.

Den Norske Filmskolen 2.0.

«Jeg elsker det når vi finner noen helt uerfarne som leverer så bra.» (+)

Det er alvor nå.

«Jeg håper på engasjerte og konstruktive tilbakemeldinger.»

Venezia – del 2: Pinochet som vampyr og andre beist.

«Filmskolen står nå ved et skjebnesvangert veiskille».

Når vi pynter oss med debatt.

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

– Vi holder på med forvaltning.

NORDISK FILM FONDEN

EGMONT

Dekolonisering av dokumentarfilmen

SØNDAG 24. SEPTEMBER
Vega Scene

Decolonising the Gaze

A conversation with
Orwa Nyrabia
Artistic director
IDFA

MASAHAT FESTIVAL • MIRAGE • FRITT ORD
OSLO DOKUMENTARKINO • HUMAN IDFF

Bærum bilutleie

Nå også på Økern!

EN PODCAST OM
POPULÆRKULTUR
OG POLITIKK

DEN FEMTE
STATSMAKT

RUSHPRINT

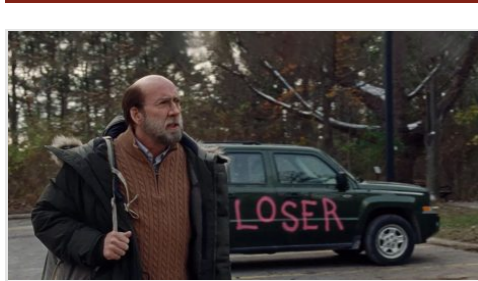
Filmsamtalen
EN PODCAST OM FILM OG TV

WE

SKUESPILLERPODDEN

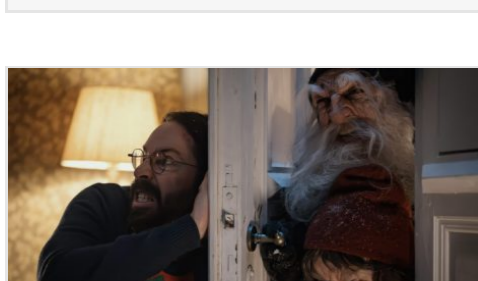
RUSHES

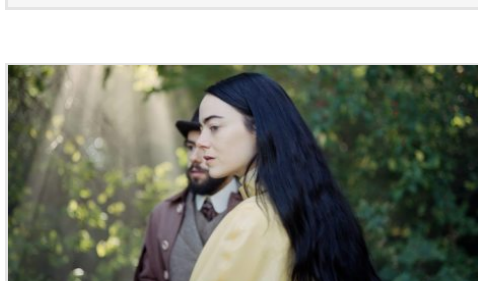
Står Borgli overfor et endelig internasjonalt gjennombrudd?

Polens justisminister hardt ut mot Venezia-prisvinner.

Norsk fjøsnisse-skrek til Ramaskrik og Fantastisk fest.

Årets Gulløve til Yorgos Lanthimos og Emma Stone.

KriStine Ann Skaret nominert til nordisk produsentpris.

ANBEFALT

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

Høydepunkter fra Venezia.

Høstens kino- og strømme tips.

Omfavne problemene! (+)

«Vi vil nok oppleve en avskalling i bransjen.» (+)

MEST LEST

– Hva i all verden er det de holder på med?

«Filmskolen står nå ved et skjebnesvangert veiskille».

Filmmarven skal løftes fram av folkefinansiering.

Ut av streik uten tillit.

Det er alvor nå.

SKRIBENTER

Aleksander Huser
Arne Berggren
Edy Poppy
Elisabeth Sjaastad
Ellen Lande
Erlend Lavik
Gunnar Iversen
Gry Rustad
Helene Aalborg
Hilde Susan Jægtnes
Igor Devold
Jan Erik Holst
Jan Toreg
Jon Inge Faldalen
Karsten Fullu
Kjetil Lismoen
KriStine Ann Skaret
Morten Barth
Oda Bhar
Marius Øfsti
Pinar Ciftci
Sonja Evang
Stine Agnete Sand
Sølve Skagen
Øystein Stene

NYHETSREV

Meld deg på vårt nyhetsbrev

E-post *

Send

Derfor streiker vi.

Det står i rapporten at vi fikk være med å forme den endelige beslutningen om hvorvidt skolene skal samles til ett fakultet eller ikke. Dette stemmer ikke overens med vår egen opplevelse, skriver de 41 streikende bachelorstudentene som her begrunner nærmere hvorfor streik er blitt et nødvendig virkemiddel.

Av *Meninger* 14. juni 2023

Foto: De streikende utenfor Lillehammer kino (privat foto).

Filmskolens ledelse offentliggjorde en rapport til høring fredag 09.06.23, som konkluderer med en anbefaling om sammenslåing mellom **Den norske filmskolen (DNF)** og **Fakultet for audiovisuelle medier og kreativ teknologi (AMEK)**, foreslått iverksatt 01.01.2024. Vi mener at utredningen som rapporten bygger på har vært en skinnprosess, hvor studenter og ansatte aldri har hatt en reell mulighet for innflytelse. Vi opplever dekanenes anbefaling som forutinntatt, og kjenner oss ikke igjen i deres nærmest ensidige positive fokus på sammenslåing. Vi frykter nå for skolens fremtidige studiekvalitet, og har mistet all tillit til at ledelsen vår faktisk handler på vegne av studentenes og filmskolens beste. Derfor har nå 41 av filmskolens totalt 42 bachelorstudenter gått ut i streik.

Utredningen.

Ledelsen ved DNF og ledelsen ved Høgskolen i Innlandet (HiNN) har lovet oss studentmedvirkning og uttrykt at vår stemme skal være med å forme den endelige beslutningen om hvorvidt skolene skal samles til ett fakultet eller ikke. Rapporten viser også flere ganger til at studentene har blitt involvert og bidratt til prosessen, gjennom ulike møter.

Dette stemmer ikke overens med vår egen opplevelse. Vi har stort sett selv måttet initiere til de få møtene som har vært holdt. Vi opplevde at disse møtene da fant sted mest for å gi oss en følelse av å bidra, og for å kunne fortelle utad at vi ble inkludert, mer enn at de var til fordi ledelsen faktisk mente at vi kunne ha relevante synspunkter å komme med.

Synspunktene vi fremmet på disse møtene er ikke inkludert i rapporten på en redelig måte.

Mangler informasjon.

Kjernen i vår bekymring omkring prosessen er at vi ikke får nok informasjon om hva en sammenslåing rent faktisk vil bety for studentene. De konkrete spørsmålene våre har konsekvent blitt møtt av unnskikende svar, som forsøker å bagatellisere bekymringene. Det er aldri blitt skissert opp reelle scenarier for hvordan en hverdag på filmskolen vil se ut etter sammenslåingen. Dette har ledelsen derimot uttrykt at de ser for seg å finne ut av etter sammenslåingen er vedtatt.

På bakgrunn av dette må vi anta at ledelsen vår ikke har noen klar idé om hvordan sammenslåingen faktisk kan styrke studiehverdagen.

Vi kan dermed ikke fatte at de kan gå ut og anbefale en sammenslåing. Vi mener en såpass drastisk og irreversibel beslutning er nødt til å ta utgangspunkt i en grundig og objektiv utforskning av dens potensielle konsekvenser.

Studentenes krav blir avvist.

Kommunikasjonen med ledelsen har vært lite transparent. Også ansatte ved filmskolen og medlemmer av fakultetsrådet har klaget på utredningsprosessen. For et par uker tilbake sendte vi studenter et formelt krav om å få på plass en bedre utredning før man fatter en beslutning. Kravet vårt ble avvist.

Vi fikk deretter beskjed fra ledelsen om at vi kunne bidra med et eget innspill til rapporten. Dette fikk vi to dager på å levere, på et tidspunkt hvor studentmassen var spredt på ulike studieturer. Vi klarte likevel å samle oss om et innspill hvor vi blant annet pekte nettopp på korte tidsfrister og hastverk som en gjentakende utfordring gjennom prosessen.

Da rapporten ble publisert på fredag, og vårt innspill ikke var inkludert, kjente vi på at nok var nok. Det fremstod da for oss som totalt umulig å komme til orde gjennom høgskolens formelle kanaler.

Det hele tegnet et bilde av en prosess ledet av en ledelse som aldri har ment å ende opp med en annen konklusjon enn anbefaling om sammenslåing, som aldri har hatt noen reell interesse av å lytte til motstemmer.

Forutinntatthet.

Prosessene har hele veien vært preget av forutinntatthet og en agenda om å rette fokus på det positive, heller enn å fremstille et helhetlig bilde. Forskjellene ved skolene og de negative sidene ved en sammenslåing er blitt skyggelagt for å til slutt kunne ende opp med anbefalingen som nå foreligger.

Dette kommer tydelig frem av rapporten (som vi også stiller spørsmål ved om i det hele tatt kan kalles en rapport), da den åpenbart ikke ønsker å drøfte saken, men hele veien styrer argumentasjonen mot sin konklusjon. Den fremstår mer som en retorisk oppbygget tale, enn en drøftende rapport.

Vi vil vise til hele kapittel 6 i rapporten. Den har som overskrift «Drøftelse / Argumentasjon / Vurderinger», og innledes med setningen: «Argumentene som trekkes frem for et samlet fakultet spenner vidt og er på ulike nivå. Noen av hovedargumentene er drøftet under».

Disse hovedargumentene er alle entydige i sine konklusjoner om at det er en god idé å samle til ett fakultet. I rapporten blir ikke motargumenter vurdert eller drøftet på en redelig måte. Av og til blir bekymringer viet en eller to setninger, før det blir brukt lange avsnitt på å diskutere bekymringene.

Ordet «drøfte» er av norsk akademisk ordbok definert på følgende vis: «Behandle en sak, et problem under forskjellige synsvinkler». Ingenting i dette såkalte «drøftingskapittelet» i rapporten behandler saken under andre synsvinkler enn den som taler for en sammenslåing.

Manglende tillit til ledelsen.

Vårt mål har hele veien vært å tydelig signalisere hva skolen betyr for oss, og å forsikre oss om at den kun vil styrke sin kunstfaglige kvalitet uansett hvilken fremtid den går i møte. Til dette har vi viet tid vi skulle ønske vi heller kunne brukt på å fokusere på det vi går på denne skolen for, å bli utdannet til å bli nettopp kunstfaglige sterke filmskapere. Den tiden klarer vi ikke å se at vi nå har fått noe igjen for.

Den ekskluderende utredningsprosessen, at det åpenbart ikke ligger en kunnskap til grunn om hva en sammenslåing konkret vil innebære for studiehverdagen, og en rapport som vitner om at konklusjonen om sammenslåing hele veien har vært et urokkelig mål – har alt ledet til at vi som studenter har mistet tilliten til vår dekan, Eli Bø, når hun nå går ut og anbefaler sammenslåingen. Hun er ansatt med et mandat fra høgskoleledelsen om å arbeide for et tettere samarbeid med AMEK – men vi mener hennes fremste mandat bør være å arbeide for studentenes og filmskolens interesser. Det har hun ikke klart å bevise overfor oss å ha gjort i denne prosessen.

Etter å ha forsøkt å gjentatte ganger møte ledelsen på deres premisser, har vi heller ingen tillit til at det finnes en reell mulighet for å bli lyttet til om vi kun taler vår sak gjennom de formelle kanalene. Vi ser derimot ingen annen utvei enn å gå i streik, for å signalisere vår mistillit og for å kreve at denne sammenslåingen ikke blir noe av før det er lagt til grunn en omfattende, objektiv og redelig utredning.

Signert av:

Marie Bøe, August Colding, Jens Dahle-Granli, Ingvild Dahlgren, Paula Franke, Herman Granlund, Kine Storflor Grøtt, Mariel Melø Hansen, Elise Hanssen, Jens Glomnes Hertzberg, Lea Hilden, Martin Mørch Honoré, Andreas Stilloff Hovde, Ask Jacobsen, Kevin Kleiven, Atchuy Konesh, Julie Kruse, Ida Sofie Larsen, Ester Lindberg, Mikkel Lyng-Jørgensen, Julie Macus, Tarjei Sandvik Moe, Sara S. Moland, Oline Nordentoft, Dagne Omland, Sebastian Raft, Signe Edelboe Rasmussen, Simen Anthony Samuelsen, Camilla Pavlikova Sandland, Olivia Mai Scheiby, Rasmus Sandager, Rikke Seim, Kornelia Eline Skogseth, Tobias Klemeyer Smith, Thorius Solberg, Aline Solberg Speilberg, Dærta Stürte, Laura Tassicker, Mirjam Sveinbjörg Thorkelsdóttir, Aasta Vøyenli, Gry Hege Østerhagen

Den Norske Filmskolen 2.0.

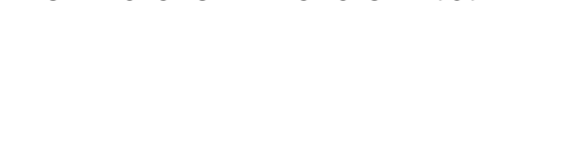

«Jeg elsker det når vi finner noen helt uerfarne som leverer så bra.»

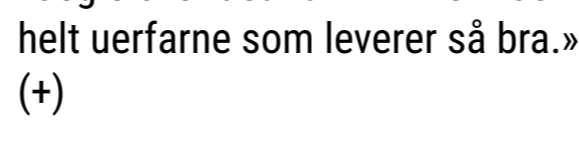
(+)

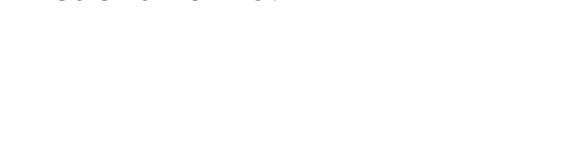
Det er alvor nå.

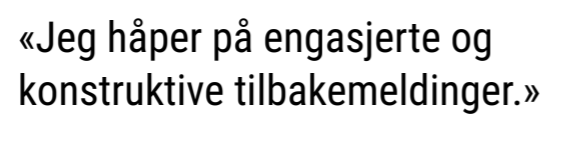
«Jeg håper på engasjerte og konstruktive tilbakemeldinger.»

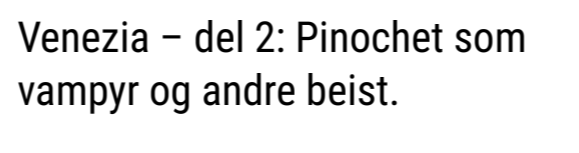
Venezia – del 2: Pinochet som vampyr og andre beist.

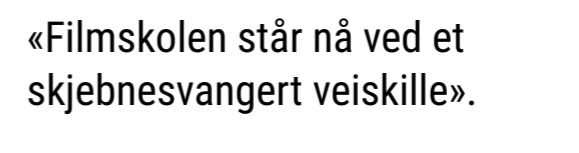
«Filmskolen står nå ved et skjebnesvangert veiskille».

Når vi pynter oss med debatt.

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

– Vi holder på med forvaltning.

RUSHPRINT

Filmsamtalen

EN PODCAST OM FILM OG TV

SKUESPILLERPODDEN

NORDISK FILM FONDEN

EGMONT

Bærum bilutleie

Nå også på Økern!

Dekolonisering av dokumentarfilmen

SØNDAG 24. SEPTEMBER

Vega Scene

Decolonising the Gaze

A conversation with

Orwa Nyrabia

Artistic director

IDFA

MASANAT FESTIVAL - MIRAGE - FRITT ORD

OSLO DOKUMENTARKINO - HUMAN IDFF

WE

EN PODCAST OM POPULÆRKULTUR OG POLITIKK

DEN FEMTE

STATSMAKT

RUSHES

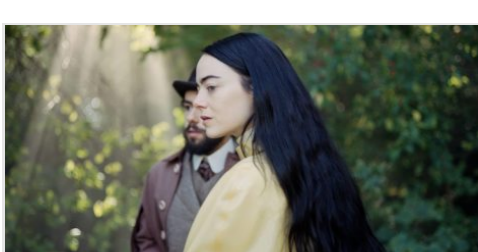
Står Borgli overfor et endelig internasjonalt gjennombrudd?

Polens justisminister hardt ut mot Venezia-prisvinner.

Norsk fjøsnisse-skrekk til Ramaskrik og Fantastic fest.

Årets Gulløve til Yorgos Lanthimos og Emma Stone.

KriStine Ann Skaret nominert til nordisk produsentpris.

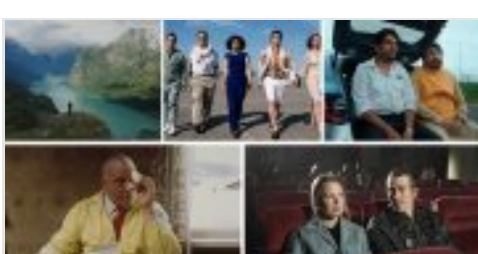
ANBEFALT

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

Høydepunkter fra Venezia.

Høstens kino- og strømmetips.

Omfavne problemene! (+)

«Vi vil nok oppleve en avskalling i bransjen.» (+)

MEST LEST

– Hva i all verden er det de holder på med?

«Filmskolen står nå ved et skjebnesvangert veiskille».

Filmarven skal løftes fram av folkefinansiering.

Ut av streik uten tillit.

Det er alvor nå.

SKRIBENTER

Aleksander Huser
Arne Berggren
Edy Poppy
Elisabeth Sjaastad
Ellen Lande
Erlend Lavik
Gunnar Iversen
Gry Rustad
Helene Aalborg
Hilde Susan Jægtnes
Igor Devold
Jan Erik Holst
Jan Toreg
Jon Inge Faldalen
Karsten Fullu
Kjetil Lismoen
KriStine Ann Skaret
Morten Barth
Oda Bhar
Marius Øfsti
Pinar Ciftci
Sonja Evang
Stine Agnete Sand
Sølve Skagen
Øystein Stene

NYHETSBRV

Meld deg på vårt nyhetsbrev

E-post *

Send

SØKNADSFRISTER - MEDIA-PROGRAMMET

TV OG STRØMMETJENESTER: 16. mai

SALGSAGENTER: 20. juni

FILMER OVER GRENSEN: 4. juli

«Studentene våre streiker. Det er veldig alvorlig.»

Filmskolens fagansatte støtter langt på vei studentenes kritikk av prosessen rundt sammenslåingsrapporten. Det er nå helt avgjørende at Høyskolen i Innlandets ledelse og det påtroppende styret, setter av tilstrekkelig tid til høring og bearbeiding av høringsinnspill, mener de.

Av *Meninger* 15. juni 2023

Foto: fra en studieøvelse ved Den norske filmskolen.

Dekanene ved **Den norske filmskolen (DNF)** og **Fakultetet for audiovisuelle medier og kreativitet (AMEK)** la frem **en rapport** fredag den 9. juni som anbefaler sammenslåing av de to fakultetene. Det nye fakultetet skal være overbygning for tre skoler med høy grad av autonomi: Den norske filmskolen, Den norske TV-skolen og Den norske spillskolen.

Fagkollegiet ved DNF er av den oppfatning at rapporten desverre ikke imøtekommer de innspill og bekymringer vi tidligere har varslet, bl.a i innlegg her i **Rushprint i februar**: rapporten fremstår unødig forhastet, den har ikke lyktes i å inkludere synspunkter fra studenter eller ansatte på tilfredsstillende vis, den inneholder ikke tilstrekkelige forsikringer for at DNF sin identitet og pedagogikk ivaretas under den nye konstruksjonen.

For DNF er dette særlig kritisk. Vi forvalter et nasjonalt oppdrag om å tilby filmutdanning på høyeste nivå, sammenlignbart med 'det beste i utlandet'. Vi er samtidig et lite fakultet, med få studenter og en høy lærertetthet. Slik må det nødvendigvis være når vi skal undervise i 8 ulike fagdisipliner, og veilede våre studenter på veien til (personlig og) kunstnerisk modning.

Våre bekymringer og hovedinnvendinger handler om fraværet av forsikringer for skolens fremtidige autonomi og for de økonomiske rammer som et kostnadskrevenne undervisningsopplegg er helt avhengig av. På alle kritiske punkter er rapporten svak og unnvikende i formuleringene når det kommer til dette. Rapporten oppgir for eksempel ikke noen form for økonomiske prognoser eller beregninger, selv ikke for den nærmeste fremtid. Det er lett å se for seg at vi havner i en skvis mellom rasjonaliserings- og undervisningsbehov. Rapporten skjemmes i det store og det hele av mangel på drøfting og utredning.

For oss står også noe annet på spill: det har i lengre tid vært jobbet med en ny modell for et integrert masterløp for DNF. Dette vil på alle måter innebære et stort løft for skolen, og en styrking av norsk filmutdanning. Men det vil koste. En stor del av logikken i det å skulle bli en større enhet, om det er det Høyskolen i Innlandets styret til slutt lander på, vil være å kunne få til denne type løft. I rapporten er det ikke nevnt med et ord.

Filmskolens fagansatte støtter langt på vei studentenes kritikk av prosessen rundt sammenslåingsrapporten, med et viktig unntak: vi stiller oss bak vår dekan for å kunne utvikle skolen videre. Men for at det skal kunne skje, er det helt avgjørende at Høyskolen i Innlandets ledelse og det påtroppende styret, setter av tilstrekkelig tid til høring og bearbeiding av høringsinnspill.

Vi vil på det sterkeste oppfordre bransjeorganisasjoner- og kollegaer til grundig å lese rapporten og deretter komme med sine høringsinnspill.

Gjennom et bredt og aktivt engasjement, kan vi sammen sørge for at Filmskolen forblir den unike og umistelige institusjonen den er.

La din stemme bli hørt!

Signert av:

Stefan Faldbakken, hovedlærer, regi (BFA) / **Odd Reinhardt Nicolaysen**, faglærer, foto (BFA) / **Are Syvertsen**, hovedlærer, klipp / **Signe Gerda Landfald**, faglærer, produksjonsdesign / **Lotte Mik-Meyer**, professor, dokumentar (MFA) / **Heidi Linde**, hovedlærer, manus (BFA) / **Jan Aksel Angeltvedt**, hovedlærer, produksjon (BFA) / **Sophie Hesselberg**, faglærer, klipp (BFA) / **Carl Svensson**, professor lyd (BFA) / **Sirin Eide**, faglærer regi (BFA) / **Gudrun Austli**, faglærer produsent (BFA) / **Gunn Tove Grønsberg**, faglærer lyd (BFA) / **Arthur Johansen**, faglærer manus (BFA) / **Anna Myking**, hovedlærer foto (BFA) / **Troels Linde**, professor produsentspesialisering (MA) / **Arild Andresen**, hovedlærer regi (MA) / **Siri Langdalen**, professor produksjonsdesign (MA).

Les *rapporten* og si din mening innen 15. september. Høringssvar kan sendes til amekdnf@inn.no. Høringssvarene tilgjengeliggjøres ved utløpt høringsfrist.

Den Norske Filmskolen 2.0.

«Jeg elsker det når vi finner noen helt uerfarne som leverer så bra.» (+)

Det er alvor nå.

«Jeg håper på engasjerte og konstruktive tilbakemeldinger.»

Venezia – del 2: Pinochet som vampyr og andre beist.

«Filmskolen står nå ved et skjebnesvangert veiskille».

Når vi pynter oss med debatt.

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

– Vi holder på med forvaltning.

Dekolonisering av dokumentarfilmen

SØNDAG 24. SEPTEMBER

Vega Scene

Decolonising the Gaze

A conversation with **Orwa Nyrabia**
Artistic director IDFA

MASAHAT FESTIVAL • MIRAGE • FRITT ORD
OSLO DOKUMENTARKINO • HUMAN IDFF

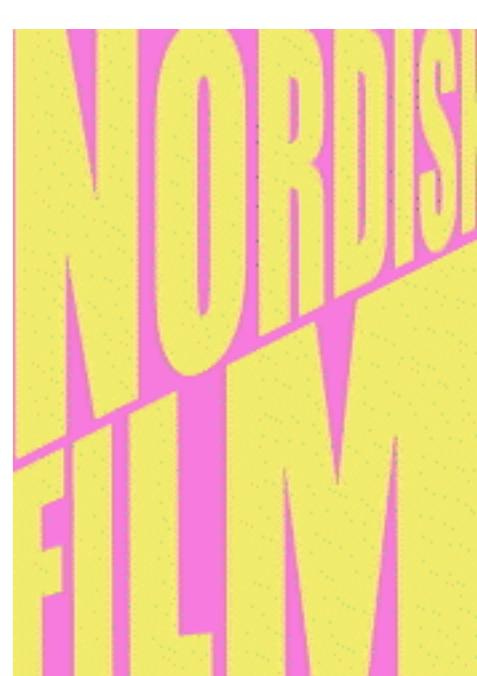
Bærum bilutleie

Nå også på Økern!

EN PODCAST OM
POPULÆRKULTUR
OG POLITIKK

WE

RUSHPRINT

Filmsamtalen

EN PODCAST OM FILM OG TV

RUSHES

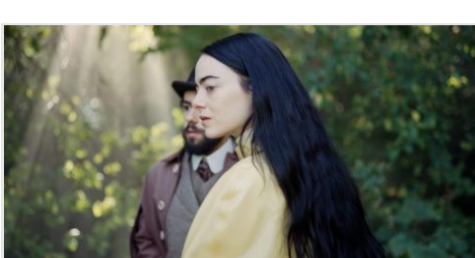
Står Borgli overfor et endelig internasjonalt gjennombrudd?

Polens justisminister hardt ut mot Venezia-prisvinner.

Norsk fjøsnisse-skrekk til Ramaskrik og Fantastic fest.

Årets Gulløve til Yorgos Lanthimos og Emma Stone.

KriStine Ann Skaret nominert til nordisk produsentpris.

ANBEFALT

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

Høydepunkter fra Venezia.

Høstens kino- og strømmetips.

Omfavne problemene! (+)

«Vi vil nok oppleve en avskalling i bransjen.» (+)

MEST LEST

– Hva i all verden er det de holder på med?

«Filmskolen står nå ved et skjebnesvangert veiskille».

Filmmarven skal løftes fram av folkefinansiering.

Ut av streik uten tillit.

Det er alvor nå.

SKRIBENTER

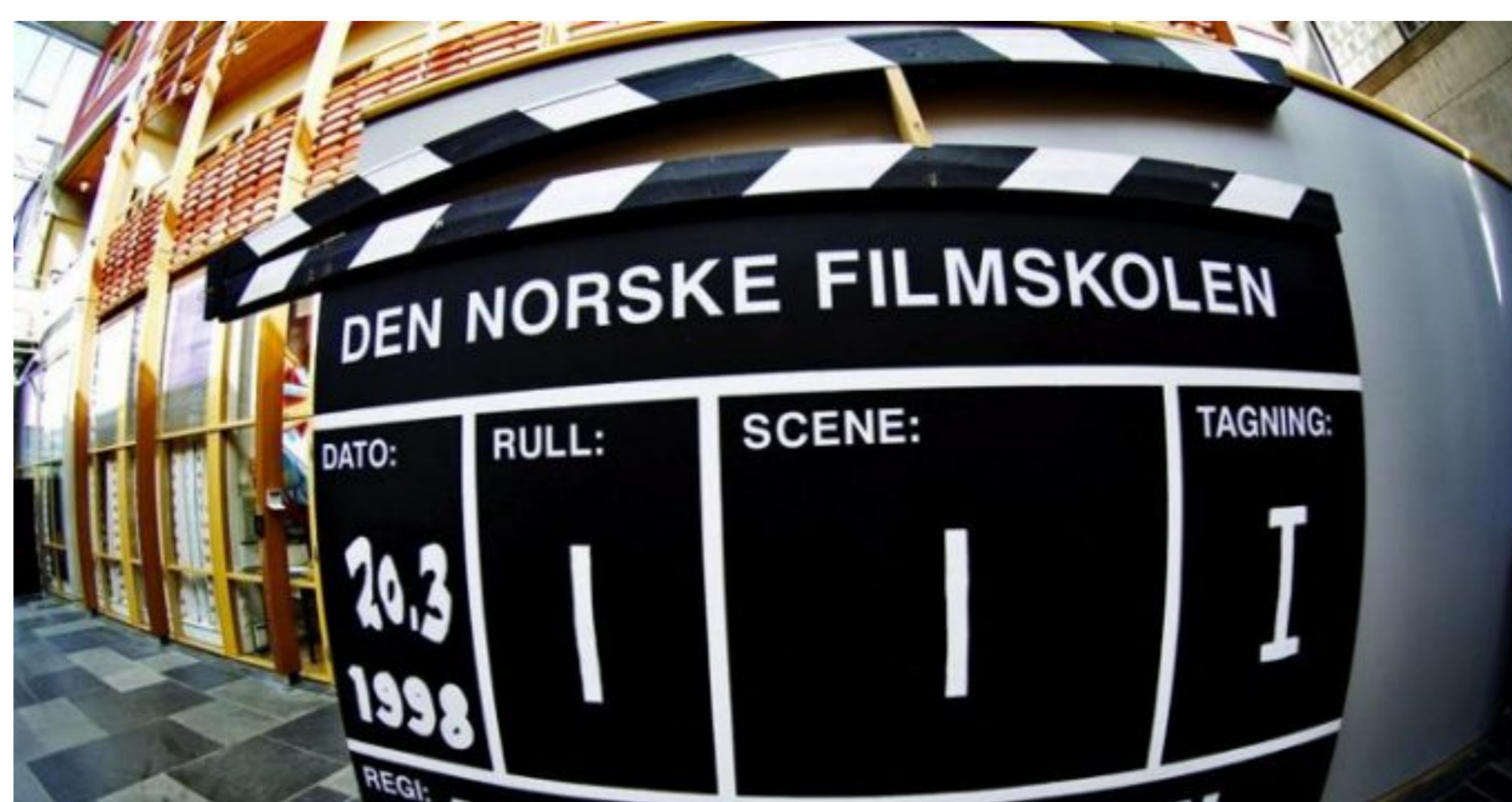
Aleksander Huser
Arne Berggren
Edy Poppy
Elisabeth Sjaastad
Ellen Lande
Erlend Lavik
Gunnar Iversen
Gry Rustad
Helene Aalborg
Hilde Susan Jægtnes
Igor Devold
Jan Erik Holst
Jan Toreg
Jon Inge Faldalen
Karsten Fullu
Kjetil Lismoen
KriStine Ann Skaret
Morten Barth
Oda Bhar
Marius Øfsti
Pinar Ciftci
Sonja Evang
Stine Agnete Sand
Solve Skagen
Øystein Stene

NYHETSBRUV

Meld deg på vårt nyhetsbrev

Vi hjelper deg med **locations, samarbeidspartnere og gode råd om finansiering** – kostnadsfritt.

Eastern Norway
Film Commission

Bransjestøtte til de streikende studentene.

230 bransjeaktører, blant dem Norges ledende filmskapere, har signert et innlegg til støtte for de streikende studentene ved Den norske filmskolen. De ber skolen om å inkludere studentene og bransjen i en ny utredning.

Av **Meninger** 23. juni 2023

Studentene ved **Den norske Filmskolen** gikk ut i streik den 13.juni. Vi i den norske film- og tv-bransjen ser alvorlig på at studentenes innspill om skolens fremtid har blitt utelatt. Vi støtter derfor studentene, og vil at de blir inkludert i en ny utredning om en eventuell sammenslåing mellom **Den norske filmskolen (DNF)** og **Fakultet for audiovisuelle medier og kreativ teknologi ved Høgskolen i Innlandet (AMEK/ TV- og spillskolen)**.

Studentene ved filmskolen har under lang tid uttrykt at det er store mangler ved utredningsprosessen, og deres innspill har blitt utelatt fra rapporten som nylig ble publisert – der dekanene **Eli Bø (DNF)** og **Leif Holst Jensen (AMEK)** anbefaler en sammenslåing av fakultetene.

Gjennomgående opplever studentene at prosessen er forhastet og forutbestemt. Studentene ved DNF sier at de har måttet kjempe for å bli inkludert i utredningen, men at de ikke blir hørt eller tatt på alvor (Les mer: «**Derfor streiker vi**»).

I tillegg til studentene, har også ansatte på filmskolen, representanter i bransjens fagforeninger, fakultetsrådet og bransjerådet også uttrykt kritikk mot prosessen. (Les mer bl.a [her](#), [her](#), og [her](#))

Vi i bransjen ser alvorlig på at dekanene ikke har lyttet til eller inkludert studentene i prosessen. En uaktsom sammenslåing vil være irreversibel og derfor må en mer grundig og nyansert utredning på plass.

Den Norske Filmskolen i Lillehammer ble i sin tid initiert av filmbransjen, og nå må bransjen stå opp for studentene som streiker. Studentene er filmskolens viktigste ressurs. De streiker for å sikre kvaliteten ved bachelorutdanningen og dermed også utdannelsen av fremtidige norske filmarbeidere. Vi ber derfor DNF om å inkludere studentene og bransjen i en ny utredning.

Underskrevet av:

Iram Haq, John Christian Rosenlund, Eskil Vogt, Joachim Trier, Roar Uthaug, Andreas J. Riiser, Pål Sletaune, John Kåre Raake, Espen Thorud, Iain Forbes, Andreas Lübker, Franciska Eliassen, Cornelia Boysen, Kristoffer Engholm Aabo, Kristoffer Sindre Vittersø, Sofia Aronsen Haugan, Rakel Kraft Bjørnstad, Maria Sødahl, Gary Craner, Tonje Grøttjord-Glenne, Thomas Robsahm, Stein Kvæ, Fanny Ovesen, Johanna Pyykkö, Hahir Ibrahim, Ingrid Liavaag, Cecilie Aspenes, Johannes Toft, Lise Fossum, Andrea Rådahl, Maiken Marstrander, Nina Barbosa, Margrete Bergse, Teresia Fant, Mads Lind Knudsen, Leander Håvik, Fanny Fiona Fenstad Ørstavik, Daniel Andresen, Johan Fasting, Liz Grunwald, Maja Klostergaard, Mohamed Chakiri, Kristin Selseng Vestreim, Hisham Zaman, Ragnhild Skaale, Jonas Bruun Nielsen, Maja Klostergaard, Sondre Nikolaisen Masvie, Håvard Fandrem, David Lind Engelstad, Brynjar Lien Aune, Sunniva Tangvik Kveum, Daniel Lindvik, Marja Bål Nango, Daniel Høglund, Anita Svingen, Andrea Berentsen Ottmar, Erika Calmeyer, Magnus B. B. Lysbakken, Iris Jenssen Nylændet, Adiam Mengisdotter, Kjersti Wøien Håland, Ole-Andrè Hestetun, Lenea Paulsen, Tina Nur, Øyvind Svanes Lunde, Cathrine Grundtvig, Mikal Hovland, Mari Ørstavik, Øystein Mamen, Levi Dubland, Marius Rolfsvåg, Aurora Gossé, Therese Næss Diesen, Maria Bardal, Lars Apneseth, Tove Mar, Mattias Pollak, Emma Thoren, Astrid Alexandersson, Ståle Stein Berg, Ellen Ugelstad, Jørgen Kinstad, Espen Bye, Julie Skaufel, Kristian Lahn Vestby, Kamilla Moe, Haldor Wæstad Jon, Karen Gravås, Elise Solberg, Stig Haug, Mirja Melberg, Yvonne Stenberg, Frøydis Erås, Žaklina Stojcevska, Linn Therese Kollerød, Bror Hallgren, Harald Mæle Jr., Fredrik Kvåle Dørum, Ingrid Dokka, Niels Pagh Andersen, Oliver Vammen Botfeldt, Jarle Natmvedt, Andreas Fløisland, Thomas Kristian Larsson, Marta Huglen Revheim, Peder Hammersborg, Liv Lindenger, August Falch Sørheim, Tone Johnsen, Tom Eilertsen, Sibel Kcukoglu Solberg, Emilie Bredtved Hansen, Kristian Tveit, Johan Pram, Marie Alme, Øyvind Holtmon, Linn Heidi Slåttøy, Oda Roth, Caroline Hitland, Ole Sebastian Kåss, Cecilie Aas, Solveig Nuin Stephens, Petter Holmsen, Vilje Kathrine Hagen, Anna Nilsson, Eirik Smidesang Slåen, Frederik Lehmann Mikkelsen, Wibecke Rønseth, Idun Hermansen Kvasbø, Inga Hegvik, Oda Kruse, Lisa Digernes, Maren Skolem, Melike. L. Kaveh, Thea Stormo Solberg, Elisa Fernanda Pirir, Emma Rasmussen, Emil Wahl, Kristin Valde, Sunniva Kviteberg, Tage Rivas Tollefsen, Richard Viken Klausmark, Fredrik Støbakk, Amanda Sandberg Fætten, Bente Maalen, Eleonore Anselme, Hallvar Witzø, Petter Onstad Løkke, Aurora Nossen, Brynhild Dagslott, Stian Tveiten, Karoline Sødal Sellæg, Emil Wiker, Thomas Øyjordsbakken, Sophie Søborg Mosbæk, Sofia Lersol Lund, Gard Løkke, Ernst De Geer, Helle Munthe-Kaas, Kristin Nygård Valde, Tori Gjendal, Kerren Lumer-Klabbers, Mathilde Fridlund, Emilie Beck, Michael Mark Lanham, Åse B. Oftedal, Jeppe Wowk, Camilla Silvana Navarro Howalt, Pål Svennevig, Maren Nordgård, Nils Viken, Bente Erichsen, Amanda Nalbant Nordpoll, Uffe Mulvad, Tiril Frikken Vinje, Toril Strøm, Anna Løvlund, Amy Black Ndiaye, Kirsti Theresa Lowdermilk, Tale Bryne Teigene, Live Skartveit, Lisa Fossum, Martina Cecelia, Vegard Ronæss Soldal, Anita Rehoff Larsen, Thea Hvistendahl, Karen Houge, Magnus Ramsdalen, Ingrid Skagestad, Gjermund Skog, Knut Inge Solbu, Renée Hansen Mlodyszewski, Vette Opedal, Stian Skjelstad, Ida Fiskerud, Mikael Diseth, Boris Parunov, Siri Nerbø, Thomas Grotmol, Catharina Nathalie Wandrup, Geir Ørnholt, Knut Joner, Ulrik Skage, Margrete Vinnem, Anders Davidsen, Marte Hansen, Erik Ivar Sæther, Christian Fredrik Martin, Barbora Hollan, Jørgen Færøy Flasnes, Eva Anker-Rasch Storm, Yaba Holst, Silje Nikoline Glimsdal, Kathrine Valen Zeiner, Einar Loftesnes, Gisle Tveito.

Den Norske Filmskolen 2.0.

«Jeg elsker det når vi finner noen helt uerfarne som leverer så bra.» (+)

Det er alvor nå.

«Jeg håper på engasjerte og konstruktive tilbakemeldinger.»

Venezia – del 2: Pinochet som vampyr og andre beist.

«Filmskolen står nå ved et skjebnesvangert veiskille».

Når vi pynter oss med debatt.

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

– Vi holder på med forvaltning.

Dekolonisering av dokumentarfilmen

SØNDAG 24. SEPTEMBER
Vega Scene

Decolonising the Gaze

A conversation with
Orwa Nyrabia
Artistic director
IDFA

MASAHAT FESTIVAL - MIRAGE - FRITT ORD
OSLO DOKUMENTARKINO - HUMAN IDFF

RUSHES

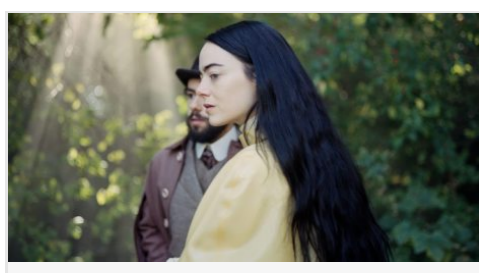
Står Borgli overfor et endelig internasjonalt gjennombrudd?

Polens justisminister hardt ut mot Venezia-prisvinner.

Norsk fjøsnisne-skrekk til Ramaskrik og Fantastic fest.

Årets Gulløve til Yorgos Lanthimos og Emma Stone.

KriStine Ann Skaret nominert til nordisk produsentpris.

ANBEFALT

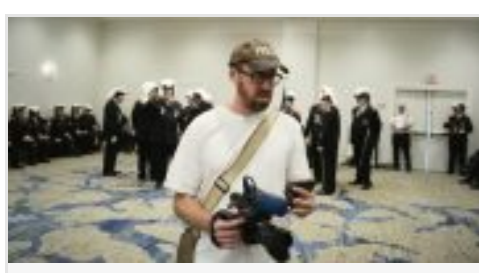
«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

Høydepunkter fra Venezia.

Høstens kino- og strømmetips.

Omfavne problemene! (+)

«Vi vil nok oppleve en avskalling i bransjen.» (+)

MEST LEST

– Hva i all verden er det de holder på med?

«Filmskolen står nå ved et skjebnesvangert veiskille».

Filmarven skal løftes fram av folkefinansiering.

Ut av streik uten tillit.

Det er alvor nå.

SKRIBENTER

Aleksander Huser
Arne Berggren
Edy Poppy
Elisabeth Sjaastad
Ellen Lande
Erlend Lavik
Gunnar Iversen
Gry Rustad
Helene Aalborg
Hilde Susan Jægtnes
Igor Devold
Jan Erik Holst
Jan Toreg
Jon Inge Faldalen
Karsten Fullu
Kjetil Lismoen
KriStine Ann Skaret
Morten Barth
Oda Bhar
Marius Øfsti
Pinar Ciftci
Sonja Evang
Stine Agnete Sand
Sølve Skagen
Øystein Stene

NYHETSBREV

Meld deg på vårt nyhetsbrev

Oslo Film-fond VI INVESTERER I FILMER OG SERIER FRA OSLO & VIKEN

Ut av streik uten tillit.

Studentene ved Den norske filmskole har avsluttet streiken. Det har hele veien vært viktig for oss å stå samlet i alle avgjørelser som tas, skriver de i dette innlegget. «Uten dette prinsippet, hadde vi aldri klart å gjennomføre en streik. Vi er stolte av det vi har fått til – men langt ifra stolte over ledelsen ved DNF og høgskolen.»

Av *Meninger* 4. september 2023

Foto fra Den norske filmskolen der de streikende nå går tilbake til studiene.

Etter et skoleår hvor vi som studenter har vært på evig jakt etter informasjon og mulighet for innflytelse, fikk vi nok. Bak lukkede dører hos ledelsen ble det snakket om omfattende endringer både for utdanningsløpet og strukturen ved filmskolen. I januar skrev vi *en kronikk* hvor vi etterlyste informasjon om alt som foregikk og delte våre bekymringer.

Det vakte engasjement. De tydeligste motsvarerne kom i kronikkform fra dekan *Eli Bø*, dekan *Leif Holst Jensen* og prodekan *Nina Grünfeld*. De kunne valgt å lese kronikken som et viktig studentengasjement eller en faglig refleksjon, men valgte i stedet å vie størstedelen av kronikkplassen til å snakke bekymringene og dermed studentene sine ned. Bekymringer med et innhold som overhode ikke er unik for filmskolen, men som løftes frem som en faglig diskusjon på de fleste kunstfaglige utdanninger. Det er rett og slett en debatt filmskolen burde ønske velkommen, ikke dysse ned.

Kort tid etter fikk vi informasjon om at det skulle gjøres et utredningsarbeid i forbindelse med samarbeid/sammenslåing mellom **AMEK** og **DNF**. Studentene skulle nå bli involvert, men fikk spesifikke instruksjoner om å utelukkende fokusere på *muligheter* for samarbeid. Det kan vel neppe kalles en utredning? Som studenter reagerte vi tydelig på at hele prosessen fremstod forutbestemt og forhastet. Faglærere ved filmskolen delte også bekymring rundt dette arbeidet og har i etterkant rettet kritikk mot prosessen.

En sammenslåing er en irreversibel beslutning. Det er av omsorg for filmskolen, at vi krever grundigere utredning. Vi setter oss ikke på bakbena fordi vi er i mot forbedring eller fremskritt. Disse andyningene er misvisende og merkelige. Vi har mange forbedringsforslag til vår egen utdanning – også forslag som er nytenkende, fremtidsrettede – og helt sikkert også innovative. Men når dette engasjementet må vike til fordel for en bestilling fra styret ved høgskolen, så vekker det selvfølgelig reaksjoner.

Styret ved høgskolen har ikke kjennskap til hva filmskolen er. Hvorfor skal vi late som om deres etterspørsel er basert på et sterkt og inderlig ønske om å forbedre den?

I stedet for å bruke tid og krefter på å gjøre filmskolen bedre, blir vi mer eller mindre bedt om å forberede oss på en fremtidig sammenslåing og jobbe med å finne ut av hvordan det best lar seg gjøre. I dette dukker det opp altfor mange spørsmål og problemstillinger, og altfor få (og betryggende) svar.

Hvis en sammenslåing er det beste for filmskolen, hvorfor får vi ikke tilgang på argumentasjonen bak?

Da dekanene – uten å ha redegjort grundig for noe som helst – gikk ut med en klar anbefaling om sammenslåing, samlet vi oss og bestemte oss for å si klart og tydelig ifra. Til tross for at vi var spredd over alle hauger, klarte vi i løpet av få dager å organisere både en streik, en egen evaluering i Oslo med ekstern støtte, og stormøte med bransjen.

Bortsett fra et skuffende møte med dekanen før vi dro til Oslo, hørte vi ikke et kvekk fra ledelsen ved DNF og høgskolen. De viste liten til ingen interesse for hvorfor vi streiket, og glimret med sitt fravær i den offentlige debatten. Da vi stod klare for debatt på Dagsnytt18, fikk vi kontrabeskjed om at det måtte avlyses – da ingen ville stille som motdebattanter.

Midt i det hele er det merkelig å tenke på at vi først og fremst er studenter. Mye tid og krefter har blitt brukt inn mot det pågående endringsarbeidet. For å bli hørt og inkludert – for filmskolens fremtid. Det er et utfordrende – til tider umulig – overskudd å lete frem, men vi har funnet mye motivasjon i samholdet dette har gitt oss. Dette er viktig for oss å ta vare på, og det lar seg best gjøre gjennom gode demokratiske prosesser.

Vi avslutter dermed ikke streiken på grunn av et stort gjennomslag i forhandlinger med høgskolen. Vi har fortsatt ingen tillit til dekanen og utredningen har ikke blitt noe bedre siden sist.

Vi sitter likevel igjen med vissheten om at:

Ledelsens ved DNF sin handlemåte har ikke fått gli gjennom uten oppmerksomhet.

Vi har gjennom streiken klart å synliggjøre hvor faglig svak dekanenes rapport er. En rapport som brukes til å underbygge sammenslåing av Den norske filmskolen (DNF) og Fakultet for audiovisuelle medier og kreativ teknologi ved Høgskolen i Innlandet (AMEK).

Vi har fått gjennomslag for en fagkomité, som skal sikre at studenter og fagansatte får en reell innflytelse før en beslutning rundt sammenslåing tas.

Filmbransjen støtter oss bredt. Dette har de gitt uttrykk for blant annet under bransjemøtet som vi arrangerte under streiken og gjennom støtteskriv her: *Bransjestøtte til de streikende studentene*.

Filmskolens faglærere i stor grad støtter streiken, og studenter ved filmskolens nye kull har skrevet et støtteskriv: *Stottebrev fra de nye studentene*.

Streiken har løftet en debatt om den nasjonale filmkunstens og landets kunstutdannings fremtid. En debatt som burde løftes og synliggjøres enda mer.

Vi vil fortsette å kjempe for at Den norske filmskolen ivaretas som en faglig sterk kunstskole, og at studentene alltid skal være skolens kjerne. Vi har satt stor pris på engasjement utenfra, og vi håper det fortsetter!

Signert av,

Marie Bøe, August Colding, Jens Dahle-Granli, Ingvild Dahlgren, Paula Franke, Herman Granlund, Kine Storflor Grøtt, Mariel Melø Hansen, Elise Hanssen, Jens Glomnes Hertzberg, Lea Hilden, Julie Mørch Honoré, Andreas Stilloff Hovde, Ask Jacobsen, Kevin Kleiven, Atchy Konesh, Martin Kruse, Ida Sofie Larsen, Ester Lindberg, Mikkel Lyng-Jørgensen, Julie Macus, Tarjei Sandvik Moe, Sara S. Moland, Oline Nordentoft, Dagne Omland, Sebastian Raft, Signe Edelboe Rasmussen, Simen Anthony Samuelson, Camilla Pavlikova Sandland, Olivia Mai Scheibye, Rasmus Sandager, Rikke Seim, Kornelia Eline Skogseth, Tobias Klemeyer Smith, Marius Solberg, Eline Heyerdahl Speilberg, Dårta Stürte, Laura Tassicker, Mirjam Sveinbjörg Thorkelsdóttir, Aasta Vøyenli, Gry Hege Østerhagen

Den Norske Filmskolen 2.0.

«Jeg elsker det når vi finner noen helt uerfarne som leverer så bra.» (+)

Det er alvor nå.

«Jeg håper på engasjerte og konstruktive tilbakemeldinger.»

Venezia – del 2: Pinochet som vampyr og andre beist.

«Filmskolen står nå ved et skjebnesvangert veiskille.»

Når vi pynter oss med debatt.

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

– Vi holder på med forvaltning.

WE

FRIST
2. OKT

SKUESPILLERPODDEN

EN PODCAST OM
POPULÆRKULTUR
OG POLITIKK

DEN FEMTE
STATSMAKT

B

Bærum bilutleie

Nå også på Økern!

RUSHPRINT

Filmsamtalen
EN PODCAST OM FILM OG TV

Dekolonisering av dokumentarfilmen

SØNDAG 24. SEPTEMBER
Vega Scene

Decolonising the Gaze

A conversation with
Orwa Nyrabia
Artistic director
IDFA

MASAHAT FESTIVAL • MIRAGE • FRITT ORD
OSLO DOKUMENTARKINO • HUMAN IDFF

RUSHPRINT

Dronningens gate 16
0152 Oslo

redaksjon@rushprint.no

REDAKTØR

Kjetil Lismoen

kjetil@rushprint.no

ANNONSER

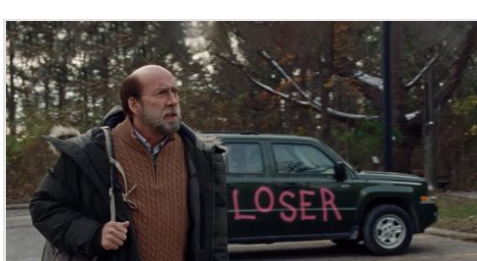
redaksjon@rushprint.no

WEB

Kjetil Svendsen

web@rushprint.no

RUSHES

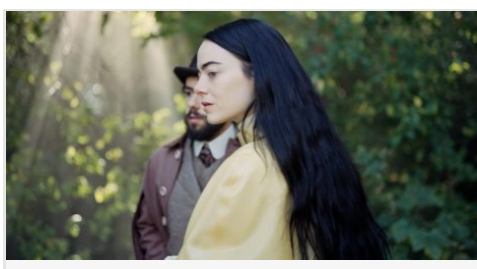
Står Borgli overfor et endelig internasjonalt gjennombrudd?

Polens justisminister hardt ut mot Venezia-prisvinner.

Norsk fjøsnisse-skrekk til Ramaskrik og Fantastic fest.

Årets Gulløve til Yorgos Lanthimos og Emma Stone.

KriStine Ann Skaret nominert til nordisk produsentpris.

ANBEFALT

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

Høydepunkter fra Venezia.

Høstens kino- og strømmetips.

Omfavne problemene! (+)

«Vi vil nok oppleve en avskalling i bransjen.» (+)

MEST LEST

– Hva i all verden er det de holder på med?

«Filmskolen står nå ved et skjebnesvangert veiskille».

Filmarven skal løftes fram av folkefinansiering.

Ut av streik uten tillit.

Det er alvor nå.

SKRIBENTER

Aleksander Huser
Arne Berggren
Edy Poppy
Elisabeth Sjaastad
Ellen Lande
Erlend Lavik
Gunnar Iversen
Gry Rustad
Helene Aalborg
Hilde Susan Jægtnes
Igor Devold
Jan Erik Holst
Jan Toreg
Jon Inge Faldalen
Karsten Fullu
Kjetil Lismoen
KriStine Ann Skaret
Morten Barth
Oda Bhar
Marius Øfsti
Pinar Ciftci
Sonja Evang
Stine Agnete Sand
Sølve Skagen
Øystein Stene

NYHETSBRUV

Meld deg på vårt nyhetsbrev

Vi hjelper deg med **locations, samarbeidspartnere og gode råd om finansiering** – kostnadsfritt.

Eastern Norway
Film Commission

«Filmskolen står nå ved et skjebnesvangert veiskille».

Fristen for høringsrunden om Den norske filmskolen går ut den 15 september. Vi står overfor irreversible beslutninger som vil ha store konsekvenser for fremtiden til norsk film- og dramaproduksjon, skriver skolens faglærere i dette innlegget.

Av **Meninger** 11. september 2023

Foto fra masterutdanningen ved Myrens verksted i Oslo.

Fristen for høringsrunden om **Den norske filmskolens framtid** går ut den **15 september**.

Høringsssvarene vil være beslutningsgrunnlag for rektor og styret ved **Høgskolen i Innlandet** i spørsmålet om mulig sammenslåing med det langt større fakultetet **AMEK** (TV- og spillskolen). Vi står overfor irreversible beslutninger som vil ha store konsekvenser for fremtiden til norsk film- og dramaproduksjon. Som faglærere er vi bekymret for at kvaliteten i utdanningen skal bli utvannet og miste sin relevans. Vi stiller oss på linje med studentene i å kreve at de unike kvalitetene ved filmskolen opprettholdes. Er en sammenslåing det beste for filmstudentene og norsk film i framtida?

Vi oppfordrer alle aktører i filmbransjen til å være bevisst sitt eierskap til DNF og vise engasjement ved å sende inn hørings svar.

Den norske filmskolen (DNF) har et politisk mandat, et samfunnsoppdrag, som forplikter oss til å tilby en filmfaglig kunstutdannelse på høyeste nasjonale nivå.

Vi faglærere mener at rapporten som foreligger er svak, unnvikende og fullstendig uforpliktende på helt sentrale punkter: pedagogikk, økonomi og kunstfaglig ledelse. Vi er bekymret for at en mulig forhastet sammenslåing som ikke er godt nok faglig konsekvensutredet, vil ødelegge DNF sine forutsetninger til å utføre sitt viktige samfunnsoppdrag.

Rapporten som er utarbeidet er mangelfull i sin analyse av filmskolens egenart og identitet. Det har vært uklar kommunikasjon rundt årsakene til at sammenslåingen skal være gunstig for filmskolen, som i dag er det minste fakultetet på HINN med sine 42 kunstfaglige studieplasser på Bachelor-nivå og 21 studieplasser på Master-nivå i Oslo. Til sammenligning har AMEK 528 studenter.

En sammenslåing har vært utredet flere ganger, først med den grundige Aaberge-rapporten fra 2008, og den siste utredningen i 2016. Begge konkluderer med for store forskjeller ved studienes organisering, studenter, praksis, pedagogikk og kultur.

Våren 2023 ble det besluttet at nye arbeidsgrupper med faglærere og stab fra begge fakultet, skulle undersøke om det finnes faglige synergier mellom de to fakultet. Dette skulle danne underlag til rapporten som nå er skrevet. Gruppene konkluderte med det samme som tidligere: det er få faglige synergier mellom studiene på DNF og AMEK og stor forskjell i struktur, studentantall og pedagogisk modell. I tillegg har filmskolen optak kun annethvert år som vanskeliggjør en koordinering med AMEK. Resultatet av arbeidet fra disse arbeidsgruppene er knapt nevnt i rapporten.

En sammenslåing på dette tidspunkt er ikke faglig fundamentert, og vil derfor ha dyp inngripen i filmskolens egenart og identitet.

Filmskolen står midt i flere store interne omorganiseringer der man vurderer å gå bort fra suksessmodellen med 3-årig bachelor. Man vil forsøke å integrere mastergraden og den nyetablerte PhD-utdanningen på en klokere måte. Dette krever tid å utrede. Vi mener at en forsert sammenslåing, uten faglig forankring vil være fatalt for filmkunstens kår i Norge. Her har HINN et ansvar de må ta på største alvor.

Den norske filmskolens suksess, styrke og identitet ligger i linjespesialiseringene, produksjonsøvelsene og dialogen med filmbransjen og kunstfeltet for øvrig. Hele skolens aktivitet bygges rundt filmkunstnerisk skapende samarbeid i produksjonsøvelser. Vi faglærere ønsker å opprettholde filmutdanning på høyeste nasjonale nivå, på alle våre linjer: regi, produsent, manus, filmfoto, klipp, lyd og produksjonsdesign. På denne måten har Den norske Filmskolen utført sitt nasjonale mandat i 25 år med stor suksess.

Det er studenter som er vårt gull og kapital. Det er studentene som er fremtidens filmskapere. Vår oppgave som lærere er først og fremst å fasilitere dem til å frigjøre sitt kunstneriske potensiale. Studentene utvikler sin kreativitet og sitt kunstneriske potensiale gjennom produksjonsøvelser, fordypningsprosjekter og fagspesifikke øvelser og kurs. Samtidig som de lærer håndverket, utvikler de også analytisk refleksjon rundt sitt kunstneriske virke. En slik kunstfaglig utdanning krever høy lærertetthet. Studentene ved filmskolen får spesielt tett oppfølging og veiledning fra lærere gjennom hele studieforløpet. Til dette arbeidet trenger vi, som et absolutt minimum, å opprettholde vår bemanningsnorm.

Rapporten viser ikke til fremtidige finansieringsmodeller som skaper trygghet rundt dette. Ved en sammenslåing vil filmskolen miste sin dekan og kunstneriske leder, noe som vil føre til en svekkelse av vår kunstfaglige organisering og autonomi. I stedet vil det komme én felles dekan for spillskolen, TV-skolen og filmskolen. Det er ikke utredet hvordan dette vil påvirke DNF sin tyngde og integritet, organisasjonsmessig og kunstfaglig.

Filmskolen har over tid fått stadig dårligere økonomi til å dekke de utvidete aktiviteter universitetsmodellen krever. På toppen av dette er det fremdeles flere linjespesialiseringer på BA (Bachelor studiet) som ikke har mulighet for progresjon inn i en master. Dette er et eksempel på intern organisering som må på plass.

Omkostningene og reisetiden for å undervise er omfattende. Avstanden til skuespillere, lærerekrefter og andre ressurser i bransjen er stor. Med dårligere økonomi blir avstanden et stadig større hinder for å opprettholde samarbeid med bransjen .

Filmskolen står nå ved et skjebnesvangert veiskille. Om skolen skal tilby relevant, framtidsrettet og bransjenær utdanning må spørsmålet om lokalisering reises igjen. Det har aldri vært mer aktuelt enn nå.

Hva vil være det beste for Den norske filmskolen og norsk film i fremtiden?

Vi håper på oppslutning og engasjement fra bransjen, med sterke og tydelige hørings svar til dekanenes rapport!

Rapporten kan du lese [her](#). Send inn hørings svar her: amekdnf@inn.no

Signert:

Sophie Hesselberg, Are Syvertsen, Odd Reinhardt Nicolaysen, Anna Myking, Sirin Eide, Stefan Faldbakken, Jan Aksel Angeltvedt, Signe Gerda Langfald, Heidi Linde, Arthur Johansen, Gunn Tove Grønberg.

Den Norske Filmskolen 2.0.

«Jeg elsker det når vi finner noen helt uerfarne som leverer så bra.» (+)

Det er alvor nå.

«Jeg håper på engasjerte og konstruktive tilbakemeldinger.»

Venezia – del 2: Pinochet som vampyr og andre beist.

«Filmskolen står nå ved et skjebnesvangert veiskille».

Når vi pynter oss med debatt.

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

– Vi holder på med forvaltning.

RUSHPRINT

Filmsamtalen
EN PODCAST OM FILM OG TV

Dekolonisering av dokumentarfilmen

SØNDAG 24. SEPTEMBER
Vega Scene

Decolonising the Gaze

A conversation with
Orwa Nyrabia
Artistic director
IDFA

MASAHAT FESTIVAL • MIRAGE • FRITT ORD
OSLO DOKUMENTARKINO • HUMAN IDFF

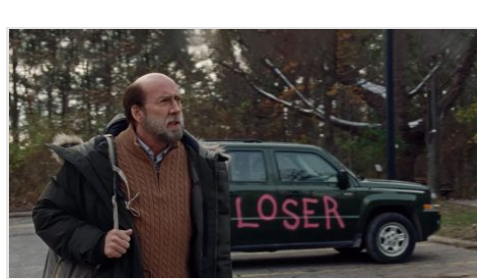
SKUESPILLERPODDEN

Nå også på **Økern!**

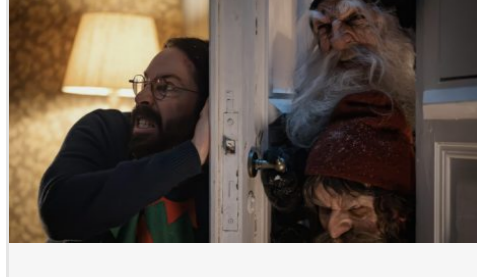
RUSHES

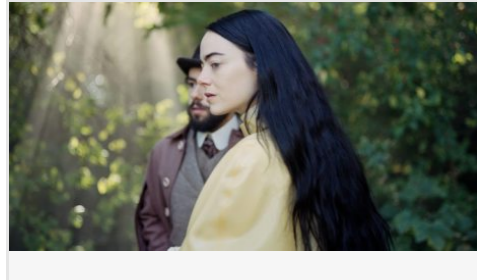
Står Borgli overfor et endelig internasjonalt gjennombrudd?

Polens justisminister hardt ut mot Venezia-prisvinner.

Norsk fjøsisse-skrekk til Ramaskrik og Fantastic fest.

Årets Gulløve til Yorgos Lanthimos og Emma Stone.

KriStine Ann Skaret nominert til nordisk produsentpris.

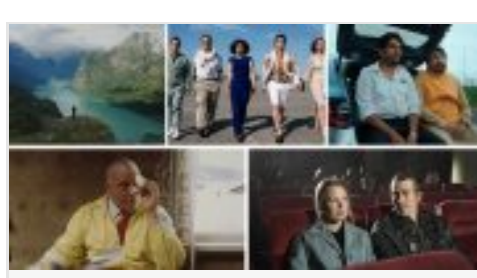
ANBEFALT

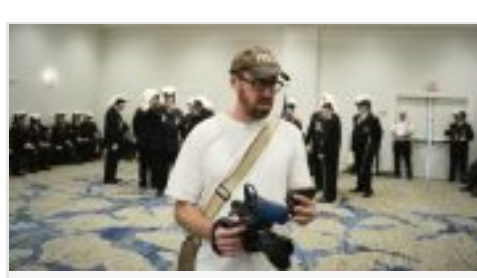
«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

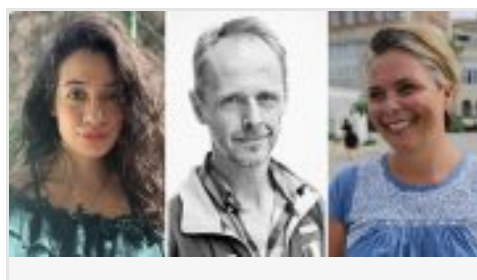
Høydepunkter fra Venezia.

Høstens kino- og strømmetips.

Omfavne problemene! (+)

«Vi vil nok oppleve en avskalling i bransjen.» (+)

MEST LEST

– Hva i all verden er det de holder på med?

«Filmskolen står nå ved et skjebnesvangert veiskille».

Filmvarven skal løftes fram av folkefinansiering.

Ut av streik uten tillit.

Det er alvor nå.

SKRIBENTER

Aleksander Huser
Arne Berggren
Edy Poppy
Elisabeth Sjaastad
Ellen Lande
Erlend Lavik
Gunnar Iversen
Gry Rustad
Helene Aalborg
Hilde Susan Jægtnes
Igor Devold
Jan Erik Holst
Jan Toreg
Jon Inge Faldalen
Karsten Fullu
Kjetil Lismoen
KriStine Ann Skaret
Morten Barth
Oda Bhar
Marius Øfsti
Pinar Ciftci
Sonja Evang
Stine Agnete Sand
Sølve Skagen
Øystein Stene

NYHETSBREV

Meld deg på vårt nyhetsbrev

SØKNADSFRISTER - MEDIA-PROGRAMMET

TV OG STRØMMETJENESTER: 16. mai

SALGSAGENTER: 20. juni

FILMER OVER GRENSEN: 4. juli

Det er alvor nå.

«Den norske filmskolen skal igjen fakultiseres og akademiseres. Det har vært forsøkt flere ganger tidligere. Faktisk helt fra starten. Men denne gang er det langt mer alvorlig». Foran høringsfristen roper Jan E. Lindvik, professor ved filmskolen, et varsko på vegne av skolens opprinnelige misjon – om å være en fortellerskole.

Av Meninger 13. september 2023

En kunstscole er først og fremst en selvstendig skole som underviser studenter innen sitt særskilte kunstneriske fagfelt. Dette var for år 2000. Så skjedde det saker ute i Europa. Vi fikk den berømte Bologna-avtalen. Den tok utgangspunkt i en kraftig endring av disse «spesialistkolene». De var ikke lenger frie kunstkoler, men ble til fakulteter og institutter underlagt et universitet eller en høyskole. Med Bologna-modellen måtte vi også tilpasse oss kvalifikasjonsrammeverket (grusomt ord) som blant mye annet iverksatte standardiseringer av pensum og innførte studiepoeng. Og alle kunstkolenene måtte tilpasse seg grader som tidligere bare gjaldt akademiske utdannelser: Man fikk bachelorgrad, mastergrad og senere forventet man også en utvidelse til ph.d.

Den norske filmskolen på Lillehammer ble etablert i 1996, med oppstart i 1999. Den var allerede da på god vei inn i Bologna-systemet, selv om det ikke er nevnt i Grede-utvalgets innstilling fra 1996. Da kirke- utdannings- og forsknings-minister Jon Lilletun skulle åpne Filmskolen i 1999, stod det i hans åpningstale at han skulle foreta den offisielle åpningen av «audiovisuell avdeling ved hogskolen i Lillehammer» Til alt hell fikk han «et syn» idet han passerte Mjøsbrua og bestemte seg for å åpne «Den norske filmskolen.» Hadde han ikke gjort det, ville vi i dag stått uten det merkenavnet som vi alle er stolt av.

Personlig engasjement. Jeg har vært tilknyttet Filmskolen siden starten. Først som professor II ved lydlinjen, senere som linjeleder og professor ved lydlinjen før jeg ble undervisnings-leder ved skolens masterprogram i Oslo. Jeg mener å ha mine ord i behold når jeg sier at jeg kjenner Den norske filmskolen. Jeg mener jeg vet hva som er bra og hva som ikke er bra og hva som kunne vært forbedret. For det er alltid plass til forbedringer. Også fordi alt rundt oss er i endring. Teknologien endrer seg. Man kan se TV og film på bussen, på tog eller gående på gata. Filmindustrien endrer seg, folks seer-vaner endrer seg. Etter 2 år med pandemi har publikum også sviktet kinoene (bortsett fra filmen om Barbie, da) Strømme-tjenestene har avlivet linjær-TV. Det er nå mer eller mindre forbeholdt de over 50. Og unge mennesker laster ned data-spill som aldri før. Digitaliseringen har snudd det meste på hodet. Men en eneste sak står igjen: Den rene og gode fortellingen. Den som steinalder-folket fortalte hverandre rundt leirbålet. Den som vikingene fortalte rundt sitt leirbål. Og som vi, rundt vårt analoge eller digitale leirbål, elsker å høre. Den menneskeskapte analoge fortellingen dør aldri. Gjør den det er vår kultur visket ut for godt. Altså trenger vi fortsatt å lære å fortelle hverandre historier. Og det er i dette bildet Den norske filmskolen har en spesiell plass!

Fortellerskolen. Den norske filmskolen kalte seg en gang «fortellerskolen». Opphavsmann til navnet var daværende leder av manuslinjen, Edvard Normann Rønning. Jeg har alltid ment det var en god «branding» av skolen. Dette var jo nøyaktig det vi skulle drive med på denne kunstfaglige utdanningen. Akademia var bare noe fjernt noe, noe som andre skoler drev med, men som vi ikke hadde noe behov for å blande inn i vår undervisningsform. Vi var fortellerskolen. Riktignok fikk studentene ved eksamen en akademisk bachelor-grad innen sine fagområder, men tror ikke mange brydde seg med hva vi kalte den. De skulle ut i verden og fortelle sine personlige historier! De skulle ut og holde liv i leirbålene.

Veiskille. Det var den gang. Nå, 25 år senere er vi ved et veiskille. Den norske filmskolen skal igjen fakultiseres og akademiseres. Det har vært forsøkt flere ganger tidligere. Faktisk helt fra starten. Men denne gang er det langt mer alvorlig.

Se bare her: *Det nye foreslåtte fakultetet skal være forankret bredt i audiovisuelle kunstformer; film, tv og spill. Hogskolen har ambisjon om å bli universitet, og et samlet sterkt audiovisuelt fakultet vil styrke hogskoleledelsens uttalte intensjon om at våre fag skal være et strategisk satsingsområde og en spydspiss ved det nye universitetet. De tre skolene vil opprettholdes som faglige enheter, og skal dyrke både sitt særpreg og samarbeid.*

Ingen tvil om årsak: *Hogskolen har ambisjon om å bli universitet, og et samlet sterkt audiovisuelt fakultet vil styrke hogskoleledelsens uttalte intensjon.*

Aaberge-utvalget. Filmskolen slik vi kjenner den, må ofres på Hogskolens Universitets-ambisjose alter. Som et hvilket som helst annet offerlam. Jeg var med i Aaberge-utvalget som gav sin innstilling til en mulig sammenslåing av «fjernsynsfagene» og Filmskolen i 2009. Utvalget arbeidet svært seriøst og grundig. Og derfor ble den endelige innstillingen negativ til forslaget fordi forskjellen på de to avdelingene var for stor til at vi kunne anbefale videre samhandling. Filmskolen var kunstfaglig – den andre ikke. Det eneste området hvor vi kunne anbefale samhandling var på det tekniske området. Utstyret som brukes på film eller TV er stort sett akkurat av samme standard, slik at utvalget så klare synergier ved en sammen-slåing av de tekniske avdelingene, med et felles lager og felles innkjøps- og service-rutiner. Ut over det konkluderte utvalget med å beholde de to skolene som separate enheter.

Formidlerskolen. Jeg har lyst å gå tilbake til dette med fortellerskolen. Å lære å fortelle og ikke minst å formidle historier har vært/og er filmskolens absolutte kjernevirksomhet. Det gjelder uansett linje eller linjestructur. Man lærer gjennom prøving og feiling. Og med en kvalitativ veiledning av studentene som få skoler kan manifestere. Skolen hentet de beste veilederne fra alle fagområdene skolen underviste i. Både lærere og veiledere hadde lang erfaring fra filmbransjen. Finnes det så noen form for likhet mellom de to fakultetene? Studerer man det samme? Vil man ved en ny sammenslåing klare å oppnå noen form for samhandling mellom de to fakultetene? Driver begge virkelig med de samme praktiske øvelsene? Ja, gjør de det? Filmskolens med de personlige fortellingene og AMEK med sine dokumentarreportasjer og realityshow? Hvordan kan man mene at disse to har felles mål? Eller felles teoretisk plattform? Det er ikke det samme å ha en kunstfaglig tilnærming til stoffet som det å ha en mer akademisk tilnærming. Den store forskjellen ligger i måten man reflekterer og re-reflekterer gjennom læring og veiledning med fakta-nærhet til den virkeligheten studentene skal møte, og i måten man utforsker og utvikler en audiovisuell stil, tilpasset den enkelte fortelling. TV-drama er og vil alltid være en blek speiling av film-fortellingen. TV-dramaer har aldri råd til eksperimentering. De har ikke råd til å miste sitt publikum. Alt dette vet vi. Likevel er det noen ivrige sjeler som ikke er i stand til å se denne forskjellen. Om man forsøker å mikse disse to vil det på sikt utgjøre det jeg vil kalle en overflattisk tilnærming. Jeg anbefaler igjen å lese Aaberge-utvalgets rapport.

Vitenskapelig høyskole med forskningsplikt. Bologna-modellen tilsier at skolene drives som vitenskapelig høyskoler med gradene bachelor, master og ph.d. Det innebærer at skolene også skal drive forskning. Også kunstkolenene. Jeg tillater meg å banne litt i dette kirkerommet som prøver å fremstå som hellig. Hvorfor må de være vitenskapelige? Hva er galt med å være en ren kunstscole? Er dette virkelig noe studentene ved praktisk-orienterte kunstfaglige utdanninger ser nytten av? Det er allerede kjent at studentene ved KHiO, NTNU og Musikkhogskolen har protestert på denne utviklingen, da mye av de ellers knappe ressursene til den enkelte skole går med til å drive disse kostbare studiene. Er dette nødvendig for en filmskole? Eller er det bare enda en akademisk tilnærming som innebærer utarming av den praktiske delen av skolen? Jeg mener dette er dette midler man kunne utnyttet i det som er skolens basale virksomhet – å utdanne kunststudenter i kunsten å fortelle og formidle drama. Min store angst nå er at man ikke vil klare å balansere mellom akademia og det å utdanne på kunstens egne premisser og vil ende opp med å hel-akademisere det som en gang var en god, faglig og ambisjos kunstscole.

Jeg velger å la lokaliseringsdebatten ligge i denne omgang. Det har vært sagt så mange ganger for hvor den naturlig hører hjemme. I stedet vil jeg oppfordre alle norske filmfolk; alle dere som har vært så heldige å få skapt deres karriere på denne skolen – og alle dere andre som er glad i den fortellende filmen – det er nå det er tid for å snakke ut! Eller enda bedre – rope, skrike og hyle ordene: Stans nå!

Om noen måneder er det for seint.

Jan Elisabeth Lindvik er professor emerita ved Den norske filmskolen. Høringsfristen 15.

september 2023 nærmer seg. Hørings svar kan sendes pr. e-post til amekdnf@inn.no.

Den Norske Filmskolen 2.0.

«Jeg elsker det når vi finner noen helt uerfarne som leverer så bra.» (+)

Det er alvor nå.

«Jeg håper på engasjerte og konstruktive tilbakemeldinger.»

Venezia – del 2: Pinochet som vampyr og andre beist.

«Filmskolen står nå ved et skjebnesvangert veiskille».

Når vi pynter oss med debatt.

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

– Vi holder på med forvaltning.

SKUESPILLERPODDEN

Filmsamtalen
EN PODCAST OM FILM OG TV

Dekolonisering av dokumentarfilmen

SØNDAG 24. SEPTEMBER
Vega Scene

Decolonising the Gaze

A conversation with
Orwa Nyrabia
Artistic director
IDFA

MASAHAT FESTIVAL - MIRAGE - FRITT ORD
OSLO DOKUMENTARKINO - HUMAN IDFF

Nå også på Økern!

RUSHES

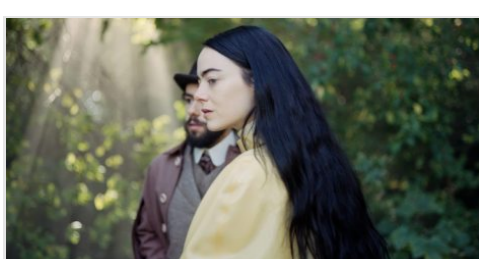
Står Borgli overfor et endelig internasjonalt gjennombrudd?

Polens justisminister hardt ut mot Venezia-prisvinner.

Norsk fjøsnisse-skrekk til Ramaskrik og Fantastic fest.

Årets Gulløve til Yorgos Lanthimos og Emma Stone.

KriStine Ann Skaret nominert til nordisk produsentpris.

ANBEFALT

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

Høydepunkter fra Venezia.

Høstens kino- og strømmetips.

Omfavne problemene! (+)

«Vi vil nok oppleve en avskalling i bransjen.» (+)

MEST LEST

– Hva i all verden er det de holder på med?

«Filmskolen står nå ved et skjebnesvangert veiskille».

Filmarven skal løftes fram av folkefinansiering.

Ut av streik uten tillit.

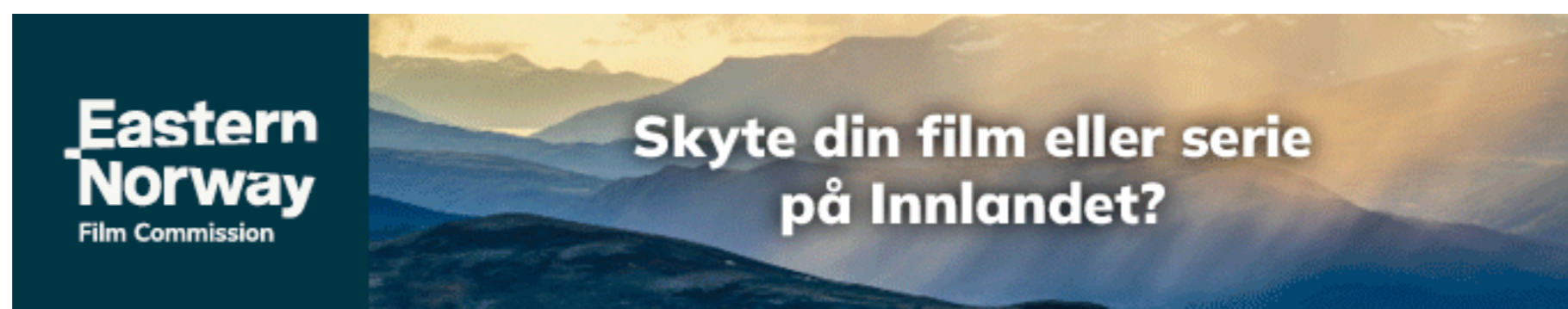
Det er alvor nå.

SKRIBENTER

Aleksander Huser
Arne Berggren
Edy Poppy
Elisabeth Sjaastad
Ellen Lande
Erlend Lavik
Gunnar Iversen
Gry Rustad
Helene Aalborg
Hilde Susan Jægtnes
Igor Devold
Jan Erik Holst
Jan Toreg
Jon Inge Faldalen
Karsten Fullu
Kjetil Lismoen
KriStine Ann Skaret
Morten Barth
Oda Bhar
Marius Øfsti
Pinar Ciftci
Sonja Evang
Stine Agnete Sand
Solve Skagen
Øystein Stene

NYHETSBREV

Meld deg på vårt nyhetsbrev

Den Norske Filmskolen 2.0.

«Det er kanskje nå vi skal våge å si at filmskolen fortjener helt nye blanke ark – og så sammen, redefinere Den Norske filmskolen 2.0». Fotograf John Christian Rosenlund om filmskolens «fatale valg» og veien videre.

Av **Mening**er 14. september 2023

Foto: John Christian Rosenlund (til venstre) under opptakene til «Tusen ganger godnatt»

Nystartede Det norske filmakademi ønsket nylig å belyse den alvorlige debatten om **Den norske filmskolen** som har pågått på rushprint.no i våres og sommer. Bakgrunnen var studentenes streik og mangel på tillit til ledelsen, samt filmbransjens egne spørsmål om planene for forandring av skolen vil være til beste for studenter og bransje.

Filmakademiet hadde planlagt et åpent debattmøte i filmskolens lokaler i Oslo, der filmarbeidere, produsenter, studenter og lærere kunne ta debatten videre og høre hverandres argumenter. Dette møtet måtte avlyses da akademiet fikk beskjed fra skolens ledelse om at de ikke fikk låne lokalene, og at verken filmskolen eller AMEK ønsket å stille til debatt.

Filmskoledebatten som nå pågår er kanskje den viktigste kulturdebatten filmfeltet har hatt siden filmskolen ble etablert for over 25 år siden. Debatten spriker i alle retninger og det er mange skjulte agendaer som også handler om distriktspolitikk og drømmen om å få universitetsstatus.

Jeg vil sitere regissør **Erik Poppe** om hvorfor det er viktig at skolens ledelse bør stille til debatt:

(...) *dette er avgjørende å få klarhet i det som i beste fall kan være misforståelser eller en feil forståelse av det gunstige i dette. I verste fall noe som ligner min frykt, at kunstutdannelsen og den filmfaglige skolen nå går tapt, slik vi forventer at den bør være. Jeg kan ikke begripe hvem som skulle tjene på at vi legger denne dialogen eller denne avklaringen død, annet enn de i sammenslåingens interessegruppe som kanskje hadde håpet på at dette ville forbigå i stillhet og at det ville kunne skje uten mer dialog*

Etter at jeg ytret meg i **Rushprint om filmskolen i januar 2023**, så er jeg blitt kontaktet av mange forvitte elever og lærere. Jeg forstår at det kan oppleves tungt for høyskolene ledelse å delta i debatter når hele bransjen koker. Men når avstanden mellom filmskole-lærere, deres elever og dere som nå skal ta disse viktige avgjørelsene er så stor, mener jeg det er skolens plikt å stille opp.

Vi må tørre ta fatt i det grunnleggende; hva skal være grunnfjellet i en nasjonal filmskole?

De aller best filmskolene i verden er best fordi de har et tett og varmt samarbeid med de mest talentfulle i bransjen, de er *en del av bransjen*. For å sitere Isaac Newton: «Dersom jeg har sett litt lengre enn andre, så har jeg gjort det ved å stå på kjempers skuldre».

Den nasjonale filmskolen skal utdanne *filmens* jagerflypiloter. Militæret velger å sende sine ypperste elever til USA for den aller beste utdannelsen. For 25 år siden sto filmskole-kampen til slutt om å akseptere distriktspolitiske valg om å legge den til Lillehammer eller ingen filmskole i det hele tatt. Etter uttallige års kamp hadde vi kniven på strupen. Vi var på den tid det eneste landet utenom Albania som ikke hadde en nasjonal filmskole. Vi ga etter og valget ble Lillehammer. Vi ga etter for distriktspolitikk. Vi ga etter selv om vi visste at skolen skulle slite med ekstremt trang økonomi og allikevel være nødt til å sette av mangfoldige millioner i året på transport, overnatting og dietter til import av lærekrefter, fagmiljø, skuespillere osv. til og fra Oslo og enda lenger unna. Vi ga etter selv om vi forstod at summen av alle disse kostnadsdrivende og fagmessig absurde kompromisser aldri ville gi skolen ro.

Hvorfor aksepterte vi dette fatale valget?

Det ville trolig aldri jagerflypilotene ha gjort, det ville aldri idrettshøgskolen gjort (som på samme tid for 25 år siden utvidet sin aktivitet i Oslo samtidig som det sto uttallige idrettsbygg ledige i Lillehammer etter OL!) Filmbransjen består stort sett av dårlig betalte frilans filmarbeidere som vet at vår neste suksess er avhengig av at man smiler og er positiv. Vi har ingen ansatte som får betalt for å skrive leserinnlegg og drive lobbyvirksomhet overfor politikerne. Vi synes derfor ikke i det offentlige rom, vi valgte levende bilder fordi vi kanskje er bedre på det visuelle fremfor å skrive artikler i avisen. Vårt talent er bak kamera. Det er ingen unnskyldning, men en forklaring på hvorfor filmbransjen er den første posten på statsbudsjettet som ryker når noe må strykes, vi synes ikke, vår stemme er for svak. Filmskolen og bransjen er derfor et enkelt bytte som igjen overkjøres av skriveføre høyskolesystemer og lokale politikere som ikke har det samme bankende hjerte for filmen og filmkunsten. Vi er, 25 år etter at kampen syntes over, fremdeles livredde for å miste Den Norsk Filmskolen.

Den Norske Filmskolen 2.0.

Nå som planene er at filmskolen likevel skal flytte fra «OL-lokalene» i Lillehammer så gjelder ikke lenger gjenbruksargumentene. Kanskje det er på tide at alle involverte nå stikker en finger i jorda og tør å si «time out». Kanskje vi har kommet så lang og avdekket så mye grums at det er nå vi skal våge å si at filmskolen fortjener helt nye blanke ark – og så sammen, redefinere Den Norske filmskolen 2.0?

Det er ekstremt vågalt å sette alt på spill, men når vi vet hva som står på spill, så mener jeg det er verdt det.

Jeg avslutter med å sakse fra et brev fra studentgruppen ved Den norske filmskolen:

(...) «Vi opplever ikke å bli hørt eller tatt på alvor, og vi har ikke opplevd at ledelsen ved HINN prioriterer det beste for skolen. (...) det er ingen tvil om at det er tydelige krefter som drar i retning av en sammenslåing. Vi kan ikke se at disse kreftene styres av noe annet enn økonomiske interesser, et ønske om universitetsstatus og generell effektivisering. Vi mener det er kritikverdige og bekymringsfullt at det ikke har vært fremlagt noen overbevisende argumenter som faktisk handler om at DNF kan bli en kvalitetsmessig bedre skole av å bli slått sammen med AMEK. Det eneste vi har blitt presentert er argumenter som handler om at skolen vår ikke vil overleve på andre måter»

John Christian Rosenlund er filmfotograf. Han er styremedlem av Det norske filmakademi, men skriver dette innlegget for egen regning.

Høringsfristen 15. september 2023 nærmer seg. Hørings svar kan sendes pr. e-post til amekdnhf@inn.no.

Den Norske Filmskolen 2.0.

«Jeg elsker det når vi finner noen helt uerfarne som leverer så bra.» (+)

Det er alvor nå.

«Jeg håper på engasjerte og konstruktive tilbakemeldinger.»

Venezia – del 2: Pinochet som vampyr og andre beist.

«Filmskolen står nå ved et skjebnesvangert veiskille».

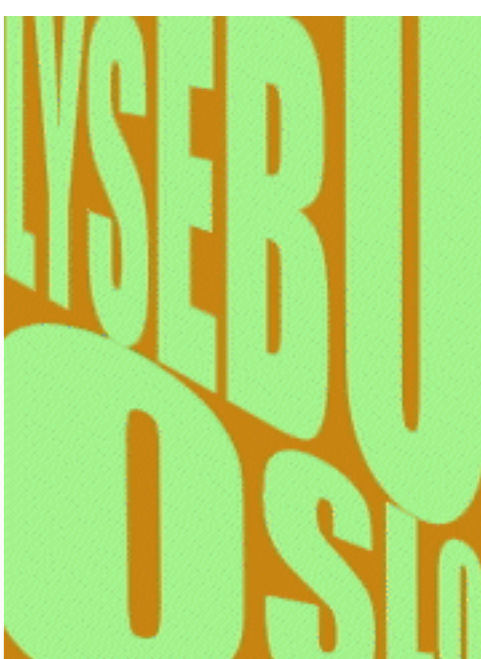
Når vi pynter oss med debatt.

«Det er første gang jeg har vært redd» (+)

– Vi holder på med forvaltning.

Dekolonisering av dokumentarfilmen

SØNDAG 24. SEPTEMBER

Vega Scene

Decolonising the Gaze

A conversation with Orwa Nyrabia Artistic director IDFA

MASAHAT FESTIVAL • MIRAGE • FRITT ORD OSLO DOKUMENTARRKINO • HUMAN IDFF

SKUESPILLERPODDEN

